

Ikt. sz.: NOB/12-1/2012.

NOB-7/2012.
(NOB-39/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2012. március 20-án, kedden, 14 óra 10 perckor
az Országház földszint 1. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Határozatképesség megállapítása, napirend elfogadása.....	5
Tájékoztató a magyar nyelvű közszolgálati média helyzetéről a Kárpát-medencében és a diaszpórában.....	5
<i>Havasi János kabinetvezető-helyettes (MTVA) tájékoztatása.....</i>	<i>5</i>
<i>Belénassy Csaba vezérigazgató (MTI) tájékoztatása.....</i>	<i>8</i>
<i>Daru Gábor intendáns (Duna World) tájékoztatása.....</i>	<i>10</i>
<i>Újhelyi Zoltán vezérigazgató-helyettes (Magyar Rádió) tájékoztatása.....</i>	<i>11</i>
Beszámoló a Külhoni Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciójának tevékenységéről. 14	
<i>Klemm József társelnök (KMÚEK) tájékoztatása.....</i>	<i>14</i>
<i>Ambrus Attila társelnök (KMÚEK) tájékoztatása.....</i>	<i>19</i>
<i>Kérdések, észrevételek, megjegyzések.....</i>	<i>20</i>
<i>Válaszadás, reagálás.....</i>	<i>26</i>
<i>Belénassy Csaba vezérigazgató reagálása.....</i>	<i>27</i>
Egyebek	31

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a magyar nyelvű közszolgálati média helyzetéről a Kárpát-medencében és a diaszpórában

Előadók:

- Havasi János kabinetvezető-helyettes, a határon túli kapcsolatok különmegbízottja
Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap
- Belényesi Csaba vezérigazgató, MTI Nonprofit Zrt.
- Daru Gábor intendáns, Duna World
- Újhelyi Zoltán vezérigazgató-helyettes, Magyar Rádió

2. Beszámoló a Külhoni Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciójának tevékenységéről

Előadók:

- Klemm József társelnök, KMÚEK
- Ambrus Attila társelnök, KMÚEK

3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Kovács Ferenc (Fidesz)**, a bizottság alelnöke

Dr. Szili Katalin (független), a bizottság alelnöke
Csóti György (Fidesz)
Ékes Ilona (Fidesz)
Dr. Hoppál Péter (Fidesz)
Kőszegi Zoltán (Fidesz)
Szabó Vilmos (MSZP)
Dr. Stágel Bence (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Potápi Árpád János (Fidesz) dr. Kovács Ferencnek (Fidesz)
dr. Hoppál Péter (Fidesz) távolléte idejére Kőszegi Zoltánnak (Fidesz)
Kalmár Ferenc András (KDNP) dr. Stágel Bencének (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Belényesy Csaba vezérigazgató (MTI)
Havasi János kabinetvezető-helyettes (MTVA)
Daru Gábor intendáns (Duna World)
Újhelyi Zoltán vezérigazgató-helyettes (Magyar Rádió)
Klemm József társelnök (KMÚEK)
Ambrus Attila társelnök (KMÚEK)
Kányádi Z. Sándor főszerkesztő (MTVA)

Megjelentek

Galambos István vezérigazgató-helyettes (MTI)
Kozák Zsuzsanna elnök (Vizuális Világ Alapítvány)
Pásztor Zoltán főszerkesztő (Magyar Rádió)
Nagy György András programszerkesztő (MTVA)
Dr. Csermák Zoltán (MTVA)
Csibi Margit (MTVA)
Dezső János (Magyar Rádió)

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 10 perc)

Határozatképesség megállapítása, napirend elfogadása

DR. KOVÁCS FERENC (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szeretettel köszöntöm a Nemzeti összetartozás bizottsága ülésén megjelent bizottsági tagokat és kedves vendégeinket.

Először is bejelentem a helyettesítéseket: Potápi Árpád elnök urat én helyettesítem, Kalmár Ferenc képviselő urat Stágel Bence képviselő úr helyettesíti és dr. Dorosz Dávid képviselő urat Szabó Vilmos képviselő úr.

Ülésünk napirendjére az írásban kiküldött meghívóban szereplő napirendi pontok szerint teszek javaslatot. Kérdezem, van-e valakinek egyéb javaslata. *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor kérem a bizottsági tagokat, hogy szavazzunk a napirend elfogadásáról. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a bizottság a napirendet egyhangúlag elfogadta.

Tájékoztató a magyar nyelvű közszolgálati média helyzetéről a Kárpát-medencében és a diaszpórában

Első napirendi pontunk tájékoztató a magyar nyelvű közszolgálati média helyzetéről a Kárpát-medencében és a diaszpórában. Külön tisztelettel köszöntöm a média megjelent jeles vezetőit, Havasi János kabinetvezető-helyettes urat, Belénassy Csaba vezérigazgató urat, Daru Gábor intendáns urat és Újhelyi Zoltán vezérigazgató-helyettes urat, valamint a jelen lévő egyéb kedves vendégeinket.

Előzetes megállapodásunk szerint mindegyik előadó tíz percben tartja meg előadását, és ezt követően tárgyaljuk a napirendi pontot. Kérem az előadókat, hogy tartsák meg előadásukat. *(Havasi János megérkezik az ülésterembe.)* Az első előadónk Havasi János kabinetvezető-helyettes úr. Parancsoljon!

Havasi János kabinetvezető-helyettes (MTVA) tájékoztatása

HAVASI JÁNOS kabinetvezető-helyettes (MTVA): Hölgyeim és Uraim! Elnézést a késésért, csak próbáltam még tájékozódni, önöket tájékoztatni soron kívül is.

Köszönjük a lehetőséget mindenekelőtt azok nevében, akik változatlanul a nemzet egységét, a határon túli magyarokat és a határon belüli magyarok szellemi, kulturális és tájékoztatási egységét fontosnak tartják. Ezt a tíz percet, amit rendelkezésemre bocsátottak, igazából nem az állapotok, az előzmények bemutatására szeretném fordítani, mert ebben a körben vannak nálam hivatottabbak, többek között olyanok is, akik a médiatörvényről szavaztak, tehát igazából pontosan tudják, mit tartalmaz a jogszabálycsomag, amely lényegében a mai helyzetet, a közmédia összevont állapotát, szerkezetét létrehozta.

Ezen a poszton lényegében egy bő fél éve vagyok, és a munkám legfontosabb része a kapcsolattartás a határon túli magyar szervezetekkel, a magyar egyesületekkel, a kollégákkal, akik reprezentánsan képviselik a határon túli sajtót, ezért inkább arra szeretnék fókuszálni, hogy ők hogyan látják a közmédia jelenlegi állapotát, átalakulási folyamatát, milyen igényeket fogalmaznak meg velünk szemben, és mik azok a fontosabb csomópontok, amelyekre előbb-utóbb nekünk is, valamennyiünknek, akik ezen a területen dolgozunk, fókuszálnunk kell.

A posztom a vezérigazgató határon túli kinyújtott keze, ha úgy tetszik, utazó nagykövete. Meglehetősen nehéz volt behatárolni magamnak is azt, hogy mi az, ami nem konkrét beavatkozás a műsorkészítő kollégák szerkesztőségi ügyeibe, illetve operatív döntéseibe, de mégis melyek azok a főbb pontok, amelyek említést érdemelnek. Mindenekelőtt el kell mondanom, hogy rendkívül nagy a tanácstalanság a közmédia szerkezetét illetően. Azt tapasztaltam, hogy igazából még nem sikerült a határon túli, a szórvány magyar közegben élő nemzetársaink számára világossá tennünk, hogy miben

különbözik alapvetően a helyzet a korábbiaktól. Még mindig külön-külön keresik a Duna Televíziót, a Magyar Televíziót. Bizonyos pontokon természetesen az MTI Hírcentrum működése révén azt már érzékelik, hogy műsorok és műsorszerkesztőségek, sőt a tudósítói körön belül a tudósítók személye is összekapcsolódik, de ha egy kicsit is részletesebben kellene őket tájékoztatni, pontosabban, hogy ők hova fordulnának, ha valamilyen igényük van a magyar médiával kapcsolatban, akkor meglehetősen nagy tájékozatlanságot árulnak el. Tehát mindenképpen az a feladatunk, hogy az átalakulás folyamatát, a felelősségi rendszereket, a kompetenciákat lehetőség szerint tudatosítsuk bennük minél erőteljesebben.

Értelemszerűen más igények mutatkoznak a Kárpát-medencében élők, és ott is a tömbmagyarság egységes közegeiben élők körében, mint a szórvány térségben, akár a Kárpát-medencében vagy a Kárpát-medencén kívül. A tömbmagyarság régiós elhelyezkedésű nézői mindenképpen a saját régiójukról szeretnék többet látni és hallani. Egyfajta féltékenykedés tapasztalható sajnos évtizedek óta - és ezt korábbi tudósítói és szerkesztőségvezetői tapasztalataim is megerősítik -, hogy árgus szemekkel figyelik a Vajdaságban például, hogy Erdélyből mennyi hír jelenik meg, bezzeg a Vajdaság elhanyagolt, és a felvidékiek is ugyanígy féltékenykednek, keveslik a róluk szóló híreket, hogy a kisebb térségeket ne is említsük.

Alapvetően azt mindenképpen pozitívan értékelik, hogy ma már nemcsak az úgynevezett rétegműsorok vagy gettóműsorok - csúnya szóval -, tehát kifejezetten a határon túli magyaroknak a határon túli magyarokról szóló műsorokban jelennek meg azok a tartalmak, amikben ők magukat szeretnék megjelenítve látni, hanem a korábban teljesen terra incognitának számító főműsoridős híradóban vagy az Este című műsorban, más műsorokban is. Tehát ezt mindenképpen pozitív fejleménynek tartjuk, és azt hiszem, ezt Belénassy Csaba és a kollégáim is, akik a műsorokat effektíve felügyelik, illetve szerkesztik, megerősíthetik, ezért tudatos törekvés, hogy ne csupán azokban a kifejezetten címkézett műsorokban szóljunk róluk.

A szóránymagyarság nagyon érdekes és új szempontot vetett fel. Kétszer is jártam más ügyekben németországi magyar közösségekben, és el kell mondanom, hogy rendkívül hátrányosan és szomorúan érinti őket a Magyarország elleni médiakampány. Düsseldorfban és Stuttgartban is, ahol ezek a magyar egyesületi vezetők összejöttek, személyes példájukon keresztül számoltak be arról, hogy még a magánkörnyezetükben is milyen atrocitásoknak, vagy legalábbis nehezményezésnek vannak kitéve a nyugati média vehemens támadásai miatt.

Érdekes megfigyelni, hogy nagyon sokan veszik a fáradságot maguknak, és írnak a német lapok szerkesztőségeibe, ezeket többé-kevésbé le is hozza a német sajtó, persze nagyon rövid terjedelemben. Mindenesetre ők azt mondták, hogy ha a diplomáciától még erőteljesebb segítséget, és adott esetben információt, muníciót kapnának, akkor ők bizonyos szempontból még hitelesebben tudnák ezeket a támadásokat visszaverni, mert ott, abban a közegben, ahol élnek, ők ismerik az ott élők igazi mentalitását akár napi szinten, és egy kicsit a német lelkületbe, a többségi nemzet lelkületébe belelátva tudnának érvelni, és legalább a legdurvább inszINUÁCIÓkat visszaverni.

Néhány percben szeretném önöket tájékoztatni arról is, és elnézést kérek, hogy nem írtam le a mondandómat, de még ma délelőtt is tájékoztam, próbáltam telefonon és személyes tárgyalások során is a legfrissebb információkat beszerezni a Kárpát-medence, illetve a szóránymagyarság tudósítói hálózatát illetően. A legfontosabb ütőerőnk értelemszerűen az az újságírói kör, amelyik a napi hírekben ezeket az eseményeket közvetíti a hírműsorokba. Belénassy kollégám majd nyilván az MTI részéről is elmondja ezt, én azt a helyzetet szeretném egy picit érzékeltetni és önkritikusan megállapítani, hogy éppen az átalakulási folyamat átmeneti zavarai vagy nehézségei révén vannak problémák a tudósítói hálózat kialakításában, kezelésében, felügyeletében és finanszírozásában is.

Mire gondolok? Alapvetően a hírműsorokat látják el a tudósítói pontokon dolgozó kollégák, de értelemszerűen vannak határon túli műsorok, és ahogy említettem, szeretnénk, ha intenzíven dolgoznának a kulturális és más közéleti háttérműsorokban is, amelyek azonban már az MTVA című nagy médiabirodalomhoz tartoznak. Tehát mindenképpen felelősségi, munkáltatói és finanszírozási átfedés is van, és ezt sajnos ők is érzékelik egészen a napi kifizetési gyakorlatban, amikor arra panaszkodnak, hogy késve kapják meg a honoráriumukat. A most következő hetekben ezen a téren változás lesz, tehát mindenképpen az a törekvése a médiatámogató alpnak is, hogy ezen a fontos területen végre rendet vágjon, megállapodást kössön az MTI-vel is, és házon belül is megtalálja azokat a szerkesztőségi embereket, akik ezt a fontos hálózatot működtetni tudják, illetve a kiépítésében segédkeznek.

Néhány szóban felvillantánám, hogy Erdélyben a tervek szerint két olyan tudósítói pont kialakítása várható, ahonnan élő adásban, akár egy mini stúdióból is be lehet jelentkezni. Az egyik Kolozsvár, itt még súlyos pénzügyi problémákat kell megoldani, a másik pedig Székelyudvarhely, illetve van egy bukaresti pont is, ahol az MTI tudósítója lényegében egy irodát tart fenn, és ő maga látja el a bukaresti kormányhírek közlését és természetesen az ottani magyarságot, illetve az egész romániai magyarságot érintő fővárosi hírek közvetítését.

A Vajdaságban nagyon izmosan fejlődik és próbálkozik a szabadkai Pannon TV, amely ugyan a nemzetpolitikailag fontos intézmények közé is bekerült most a legutóbbi intézkedések, döntések hatására a Bethlen Gábor Alapnál, de ezt önök jobban tudják, mint én, hogy ez azt jelenti, bizonyos összeget pályázat nélkül is megkap. Nekem személyes tapasztalatom az, hogy jól sáfárkodnak ezekkel a kapcsolati rendszerekkel és pénzekkel, naponta próbálkoznak a saját hálózatuk kiépítésén is fáradozni, illetve kapcsolatot teremtenek a magyarországi közmédiával.

Meg kell említeni természetesen még Újvidéket, az Újvidéki Rádiót többek között, ők Klemm József barátunk vezetésével egy szilárd pontot jelentenek ott. Nyilvánvalóan a televízióval is kapcsolatunk van, de abból az alapelvből kiindulva, hogy a határon túli magyarság sorskérdéseit, nagy kérdéseit helyben illik először eldönteni, és ott a Vajdasági Magyar Nemzeti Tanács úgy döntött, hogy a televíziózás fejlesztését a Pannon Televízióra építi. Mi ezt a döntést tudomásul vesszük, és nyilván segítjük, ahol tudjuk.

A Felvidéken a helyzet bonyolultabb, mert az az igazság, hogy ez alatt a jó néhány év alatt nem sikerült egy stabil tudósítói hálózatot kialakítani, pláne olyat nem, ahonnan televíziós közvetítést lehetne bekapcsolni. Ennek számtalan oka van. Még az Illyés Alapítványtól kapott kamerákból és stúdióból élt egy darabig a pozsonyi hálózat, illetve tudósítói pont, és van egy nagyon erős szakmai társulat Kelet-Szlovákiában, Sepsiben, ahol két nagyon jó filmes kolléga is van, de mind a mai napig ez a felvidéki tudósítói rendszer nincs igazán jól kitalálva.

Egy jó hírem van, és ezt szeretném önökkel megosztani, egyben a segítségüket is kérni, hogy ha figyelik a hirek.sk című honlapot, ezt egy Bartók Csaba és egy Horváth Gabriella nevű hölgy szerkesztésével működtetik. Ők a Szlovákiai Magyar Televíziósok Szövetségének a tagjai, amely tíz települést ölel fel egészen kelettől nyugatig, és valóban az összes fontos, Magyarországi távlatból is fontos település városi televíziói csatlakoznak hozzájuk. Ők most egy honlapot működtetnek, de éppen a mai tárgyalásom, beszélgetésem eredményeként mondták, hogy boldogan vállalkoznának arra, hogy egy icipicit megerősítsenek ezt a hálózatot stúdiók kiépítésével, ha anyagi segítséget kapnának. Sepsiben nem is kell, mert ott megvan, inkább a pozsonyi a problematikus. Ők ezt a rendkívül színvonalas munkát, amit most ezen a hirek.sk-n végeznek, konvertálni tudnák a magyar közmédiába is.

Kárpátalján az ukrán televízióban működő magyar szerkesztőségre építünk. Ott vezetőcsere volt, nem túl kellemes körülmények között leváltották a magyar vezérigazgató-helyettest, de alapvetően nem annyira tragikus a helyzet.

Horvátországban, önök legalább annyira ismerik a megosztottságot, mint én. Én azt mondom, hogy arra a területre különösen figyelni kellene, mert az ottani 16 ezres magyarság végveszélyben van, és néhány éven belül a szemünk előtt fog szétporladni, hogyha minden erővel nem próbálunk valahogy ennek a folyamatnak gátat vetni. Nyilván ez nemcsak médiakérdés, hanem sokkal komplexebb kérdés, önsorsrontás is van benne, de az a minimum lenne, hogy a híreiket összeszedjük, és mindenben támogatjuk őket, mert az önkéntes asszimiláció útjára lépnek.

ELNÖK: Elnézést kérek, jeleznem kell, hogy letelt a tíz perc, és fontos, hogy maradjon idő a kérdésekre is.

HAVASI JÁNOS kabinetvezető-helyettes (MTVA): Most, ebben a pillanatban be is fejeztem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Belénessy Csaba vezérigazgató úr a következő előadó.

Belénessy Csaba vezérigazgató (MTI) tájékoztatása

BELÉNESSY CSABA vezérigazgató (MTI): Köszönöm a szót.

Tisztelt Bizottság! Hölgyeim és Uraim! Köszönöm a meghívást, megtisztelő számunkra, hogy ilyen rangos testület előtt adhatunk számot munkánkról. Ha nem veszik privatizálásnak, egy kicsit otthon érzem magam, hiszen annyi ismerős arc van itt a környéken, nemcsak a kollégáim révén, hanem a bizottság tagjai és a szakértők között is, úgyhogy ez nyilván segít majd feloldani az elfogódottságunkat.

Kollégám, Galambos István vezérigazgató-helyettes úr összeállított egy nagyon kiváló anyagot, amit kézhez is kaptak tőlünk. *(Elindul a vetített számítógépes prezentáció.)* Ennek az elején leszögezzük, hogy milyen törvényi háttére, feltétele van munkánknak a médiatörvényben és a közszolgálati kódexben, ezt nem részletezném, hanem hozzátenném azt, ami szerintem legalább ilyen fontos, hogy olyan emberek dolgoznak most a környezetemben, ebben az ágazatban, akiknek szívbeli elkötelezettsége ez a terület, és értenek hozzá, hiszen hosszú idő óta itt dolgoznak. Én magam is a Magyar Rádióban, a Duna Televízióban, a Magyar Televízióban ezekkel az ügyekkel is foglalkoztam, és nagy örömmel végzem ezt a munkát most is.

A klasszikus hírügynökségről pár szót, ahogy mostanában hívjuk az összevonás után MTI classic, azaz klasszikus hírügynökség. A 2011. év II. félévében hadrendbe állítottunk egy kollégát, egy rovatvezetőt, akinek a kizárólagos feladata az, hogy a határon túli ügyeket gondozza, és nemcsak hogy a Magyar Távirati Iroda a hírei közé beépítse ezeket az eseményeket, hanem az MTI többi ágazatában - híradó, krónika, hiradó.hu, tehát az online felületen is - elterjessze. Jórészt ennek köszönhetően az előző év azonos időszakához képest 60-65 százalékkal több hír született ebben a témában. Különböző adatok is vannak, melyeket látni fognak, azt nem részletezném, hanem majd gondolom, mindenki, aki kíváncsi rá, megtekinti az írott anyagban.

A tudósítói hálózatról szólnék én is néhány szót. Az új rendszerben ránk, a Magyar Távirati Irodára a szakmai felügyelet és a szakmai irányítás hárul, az anyagi részével, a finanszírozással, a feltételek megteremtésével nekünk nem kell foglalkoznunk, tehát több időnk jut arra, hogy megfelelő minőségi munkát próbáljunk kérni és magunk is végezni. Nagy örömmel hallom, hogy rendeződnek itt az anyagi dolgok, mert ez nekünk is nagy terhet okoz, ugyanis nehéz megrendelni olyantól minőségi anyagot, akinek tartozunk 2-3-4 hónap elmaradt pénzzel. Nem minthogyha ismeretlen lenne ez a szakmában akár a mi részünkről, akár a kollégák részéről, de jó lenne, ha ez mihamarabb a feledés homályába merülne.

Tavaly májusban adtuk le a tudósítói hálózat tervét az alapnak. Sok koncepcióbeli változás történt azóta, és úgy tudjuk, hogy hamarosan ennek a végleges formája, amelyben

benne lesznek a mi elemeink is, de nyilván nem csak azok, bevezetésre kerül. Igyekeztünk megerősíteni az MTI tudósítói hálózatát a Kárpát-medencében, és ez egy folyamatos dolog lesz, tehát nem egy egyszeri aktus. A kollégám mutatja a térképet, éppen a közép-európai hálózatot mutatjuk most, ahol Kijev és Zágráb egy új tudósítói pont; most hirdettük meg, hogy ott is nyitunk, keressük már a megfelelő embereket. Nagyon lényegesnek tartom, hogy Kolozsvárott egy önálló, főfoglalkozású MTI-tudósító van. Egész eddig nem volt Erdélyben a Magyar Távirati Irodának tudósítója, ami szerintem tarthatatlan állapot volt. Nem is nagyon értem, hogy miért, de ezen már túl vagyunk, hadrendbe állt Gazda Árpád.

Bukarestben is váltottunk tudósítót, egy rendkívül kipróbált, régi munkatársunk, Baranyi László személyében, aki négyévenként keletebbre vándorol, mert valamikor Temesvárról indult, és most Bukarestnél tart. Kiváló, a BBC-normákon edződött multimédiás szakember, és ő foglalta el a bukaresti tudósítói posztot. Nagyon lényeges az ő személye, az ő szerepe, mert a bonyolult erdélyi viszonyok közepette is mindig meg tudta őrizni a tárgyilagosságát és a jó kapcsolatait, és önök tudják, hogy ez nem kis dolog, úgyhogy ezt majd tovább szeretnénk fejleszteni.

Új fiú, új ember került a székbe Pozsonyban, és az eddigi pozsonyi tudósító visszament Prágába. Szeretnénk lefedni az egész közép-európai részt, illetve terveim között szerepel, de erre még meg kell szerezni az anyagi támogatást, hogy Tel-Avivban és ezzel párhuzamosan Kairóban is létesítsünk MTI-tudósítói posztot; talán nem kell magyaráznom, hogy milyen fontos nemcsak világpolitikai szempontból, hanem az Izraelben élő magyar ajkú népesség okán is. Általában tudósítói hálózatunk arra is próbál figyelni, hogy a szórványterületről szerezzünk tudósítókat, ha nem is főállásúakat, de minél több hírt tudjunk onnan is közreadni.

Ami a közmédia hírműsorait jelenti, a magyar 1 és a Magyar Rádió hírműsoraiban átlagosan a hírek 5 százaléka foglalkozik a határon túli magyarság életével. Ezt én mondom, mielőtt még önök is mondanák, kimondom, amit gondolnak, hogy ezt keveselljük, ezért szeretnénk ennek az arányát növelni. A Duna TV-nél ez az arány 40 százalék, itt ezt a 40 százalékot szeretnénk tovább emelni, nyilván a tudósítói hálózat terebélyesedése, életbe lépése, munkába állása ebben sokat segít nekünk.

A magyar 1 és a Magyar Rádió hírműsoraiba bekerülő Kárpát-medencei ügyek tovább segítik az integrációt, a nemzeti közösség érzését, és azt, hogy a határon túl élő magyar emberek gondjaival Magyarországon is tisztában legyenek. Mindig vannak kiemelt témák, ilyen például az egyszerűsített honosítási eljárás, amire különösen figyeltünk, hogy ennek feltételeit, sikereit, eredményeit közreadjuk. Legutóbb például Semjén Zsolttal látogattunk el Isztambulba, ahol szintén kettős állampolgárokat avatott a miniszterelnök-helyettes.

A közmédiának, az MTI-nek egy új ágazata a hirado.hu, egy internetes oldal, amely többször átlépte már a 200 ezer fős napi látogatói határt, és a technikai fejlődés lehetővé teszi majd hamarosan, hogy ez még több legyen, illetve még több képes és hangzó anyag kapjon helyet ezen a felületen. A tapasztalatunk és a felmérésünk azt mutatja, hogy a hirado.hu látogatói közül minden hetedik külföldön él, és a szomszédos országok közül Romániában és Szlovákiában kíváncsiak a legtöbben az MTI híreire.

Itt kell megemlítenem a tavaly májusban életbe lépett változást, hogy az MTI hírei ingyenesek mindenki számára. A hírek 70 százaléka ingyenes, 30 százaléka nem, amit a külföldi hírügynökségektől veszünk át, meg az elemzések, statisztikák, de a határon túli szerkesztőségek számára létrehoztunk egy köztes csoportot, amelyben minden magyarországi általunk gyártott hír, elemzés, háttéranyag elérhető az mti.hu oldalon. Kérek mindenkit, aki csak teheti, hogy terjessze, hogy az mti.hu oldalon regisztráljanak a szerkesztőségek, az egyszerű emberek - hogy ezt a buta kifejezést használjam -, hiszen az MTI-nek az összes híre, ezáltal Magyarország összes történése ezeken a helyeken tetten érhető.

Ami a további terveinket illeti, ez az internetes portál fejlesztése, a tudósítói hálózat életbe léptetése, ami egyébként nagy kincsünk, és büszkéek vagyunk a tudósítói hálózatunkra, és azt gondoljuk, hogy ennek fejlesztése még sokat hozhat nemcsak a hazai közszolgálatnak, hanem, ha úgy tetszik, ez egy nemzeti ügy, és ezt a hálózatfejlesztést mindig a magyar nemzetpolitikai érdekek ismeretében és figyelembevételével végezzük.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és várom esetleges kérdéseiket.

ELNÖK: Köszönjük szépen, vezérigazgató úr.

Daru Gábor intendáns úr következik, Duna World.

Daru Gábor intendáns (Duna World) tájékoztatása

DARU Gábor intendáns (Duna World): Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait, a jelenlévőket és a meghívottakat. Egyúttal szeretném megköszönni a meghívást a Duna TV menedzsmentje nevében. *(Elindul a vetített számítógépes prezentáció.)*

Mielőtt néhány mondatban összefoglalnám a Duna World csatornával kapcsolatos tudnivalókat, engedjék meg, hogy pár szóban utaljak arra, hogy a Duna TV 1992-es megalakulása óta a nemzet egészéhez szól, műsorstruktúrájával az anyaországi és a határon túli magyarság számára nyújt televíziós programokat. Ezt a feladatát húsz éve ellátja, most is betölti ezt a feladatot a Kárpát-medencében, és tulajdonképpen a közszolgálati média 2011-es megújulásának keretén belül lépett föl az a lehetőség, hogy egy új csatorna keretén belül már nemcsak a Kárpát-medence és Európa különböző országaiban élő magyar közösségek számára, hanem a tengerentúli közösségek számára is ennek az új csatornának a segítségével szorosabban fonódhat a kapcsolat az anyaország és ezek között a közösségek között.

Fontos kiemelni, hogy a Duna World projekt ugyan a Duna TV koncepciója alapján és a Duna TV menedzsmentjének felügyeletével született meg, és valósult meg, de ehhez kellett az MTI segítsége, illetve mind a négy zrt. közös munkája, tehát a Duna TV, az MTV, az MTI és a Magyar Rádió, illetve az MTVA összefogásával valósult meg a Duna World csatorna.

A stratégiai célok között ki kell emelni, hogy a csatorna legfontosabb küldetése az, hogy a tengerentúli magyar közösségek, illetve a szórványban élő magyar közösségek számára lehetőséget nyújtson a kulturális identitás megőrzésére. Ugyanilyen fontos cél, hogy a második, harmadik, illetve a sokadik generációs leszármazottak is megismerkedhessenek a csatorna műsorain keresztül a magyar kultúrával és a magyar nyelvvel.

Ez a csatorna, a Duna World csatorna a magyar közszolgálati csatornák legfontosabb műsorszámait, tájékoztató, híradó jellegű, szórakoztató és kulturális műsorait juttatja el a különböző kontinenseken élő magyar közösségekhez és családokhoz, és mindezt 24 órás műsorrendben teszi, amelyben az európai, az amerikai és az ausztráliai, tehát a legnagyobb Európán kívüli közösségek időrendjéhez igazítja a műsorok sugárzását.

Vessünk egy pillantást a sugárzási térképekre! A Duna TV és a Duna World Európában műholdon fogható mindenhol, Észak-Afrikában, a Közel-Keleten, illetve Délnyugat-Ázsiában is fogható a televízió adása. A következő vételi térképen azt látjuk, hogy Észak-Amerikában és Dél-Amerikában is fogható a Duna World, a következő táblán pedig az látszik, hogy Ausztráliában, illetve Észak-Amerikában is lehet fogni a Duna World adását.

Tartalmi szempontból fontosnak tartjuk, hogy interaktív adások is vannak a csatornán. Ilyen a közéleti informatív *Ma reggel*, illetve a szórakoztató interaktív *Kívánságkosár*. Mindkét műsorba be tudnak kapcsolódni akár a tengerentúli nézők is, de a szórvány magyarsága, a Kárpát-medencében élő magyar közösségek tagjai is telefonon keresztül.

Fontosnak tartjuk, hogy négy időszámban látható a csatornán híróra, tehát híradó és közéleti háttérműsor, illetve hogy a kulturális és a szórakoztató műsoroknak is egy széles választékát nyújtja a Duna World csatorna. 2012. január 1-je óta, amióta elindult a csatorna, a csatorna weblapja is működik, ezen online formában is letölthető a tévéadás, illetve a műsorújság és a csatorna koncepciója is olvasható a honlapon. Nagyon fontosnak tartjuk,

hogy az MTI-vel kooperációban ezen a honlapon a közeljövőben a *Külhoni Magyar Sajtószolgálat*, illetve a nemzetközi *Magyar Ki Kicsoda* egy változata is elérhető lesz majd.

Általánosságban azt lehet elmondani, hogy az idei év első fele még a brandépítéssel kapcsolatos területek fejlesztését célozza, egy olyan televíziós arculat megteremtése a cél, amely minden magyar ember számára egyértelműen pozitív üzenettel bír a magyar kultúráról és Magyarországról, bárhol is éljen a világon. Központi foglal el a csatorna küldetésében a kulturális tradíció átadása, ez megjelenik olyan kultúrtörténeti, művelődéstörténeti sorozatok bemutatásában, mint amelyek a magyar kulturális és művészeti hagyományokat mutatják be, de a történeti, történelmi sorozatok bemutatása is ugyanilyen fontos. Nagyon fontosnak tartjuk azt is, hogy olyan dokumentumfilmeket, illetve dokumentumsorozatokat adjunk a csatornán, amelyek híres magyar emberek életét mutatják be, vagy akár a világ különböző részein élő magyarok életével foglalkoznak. Szintén fontosnak tartjuk a régi magyar filmek sugárzását, belső gyártású filmsorozatok, illetve színházi felvételekből és tévéjátékokból készült válogatások sugárzását.

A 2012-es tervek között szerepel olyan kulturális és turisztikai szpotok gyártása, illetve ezek megjelenítése az adásfolyamban, amelyek közérthető, újszerű üzenetek formájában fogalmazzák meg közös múltunk és kultúrkincsünk mindazon elemeit, amelyekre büszkék lehetünk. Ezeket a klipeket angol és magyar feliratos verzióban is tervezzük megjeleníteni a csatornán.

A Duna World egyúttal az összetartozás csatornája is szeretne lenni. Szintén 2012-es terv, hogy olyan rövid angol és magyar nyelvű flash news-ok készítését kezdjük meg, amely a magyarul nem értő közönség számára is naprakész és friss információkkal szolgálnak. Mindezek segítségével a Duna World csatorna a híd és a közvetlen kapocs szerepét szeretné betölteni az anyaország és a világ különböző részein élő magyarság tagjai között.

Az első hónapok visszajelzései alapján azt lehet elmondani, hogy a tengerentúli magyar közösségek körében jó visszhangot kapott a csatorna, volt olyan nézői levél, amely szerint nem is kaphattak volna szebb és méltóbb újévi ajándékot, mint ez a megújult műsorstruktúrájú csatorna. Az első nagyobb produkció, amely az MTV-sugárzással egy időben jelent meg a Duna World csatornán, a *Dal* című produkció volt. A külföldről érkezett szavazatok azt mutatták, hogy Ausztráliától a Közel-Keleten át Chiléig, Argentínától az Egyesült Államokon át Svédorszáig nagyon sokan követték nyomon a műsort, és kapcsolódtak be a verseny végeredményének kialakításába.

Összefoglalásképpen azt lehet elmondani, hogy ilyen széles választékkal, ennyire naprakész és friss információkkal még soha nem sugároztak magyar nyelvű televíziós adást az egész világon élő magyarság számára, legyen szó akár a Kárpát-medencében élő magyarokról, akár az egyéb kontinenseken élő magyarokról. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

A Magyar Rádiót képviselő Újhelyi Zoltán vezérigazgató-helyettes urat kérem előadása megtartására.

Újhelyi Zoltán vezérigazgató-helyettes (Magyar Rádió) tájékoztatása

ÚJHELYI ZOLTÁN vezérigazgató-helyettes (Magyar Rádió): Köszönöm szépen.

Jó napot kívánok! Hallgattam itt Havasi Jánost, illetve Belénessy Csabát, és Csaba itt megpróbálta megbecsülni azt, hogy a Távirati Iroda hány százalékban is szólt a határon túli magyarságról. Csaba 5 százalékot mondott, de higgyék el, nagyon nehéz egyébként ezt a számot valóban belőni, és ezt pontosan megmondani. Én is próbáltam összeszámolni, hogy a Magyar Rádió 2011-ben mennyit is szólt a határon túli magyarsághoz, és megmondom őszintén, ha belepillantanak az anyagba, akkor egyértelműen kiderül, hogy nem tudjuk megmondani. Ami teljesen biztos, az az, ahogy Havasi János fogalmazott, van szegregált

műsora, tematikus műsora és gettóműsora is a határon túli magyarságnak; ezt rossz érzéssel mondja az ember, de ezt azért nem kell természetesen szó szerint venni.

A Magyar Rádió, a Kossuth Rádió nagy múltú műsora a *Határok nélkül* című műsor, amely hajnali ismétléssel, illetve egy esti főadással jelentkezik fél 7-7 között, illetve fél 5-5 óra között. Azt lehet mondani, hogy ez a zászlóshajója, legalábbis énszerintem a határon túli adásoknak, és nemcsak azért, mert nagy múltú, nemcsak azért, mert piacvezető, hanem mert a határon túli adásunkat, az ismétlést, illetve a főadást naponta átlagosan több mint 200 ezren követik. Ez egy óriási szám, és biztos vagyok benne, hogy ezt összeadva a határon túli hallgatottsággal - amit mi nem is mérünk, tehát ez az anyaországi hallgatottság - nyugodtan mondhatjuk, hogy legalább 3-400 ezer emberhez ér el ez az adás. Szerintem ez részben annak is köszönhető, hogy olyan alkotók készítik, mint például az itt hátul ülő Dezső János (*Dezső János feláll.*), aki egy olyan újságíró, aki a frontvonalról is tudósította annak idején a *Határok nélkül* adását; nem tudom, hogy hány olyan tudósítója van a közmédiának, akiknek egyébként menekülniük kellett onnan, ahonnan tudósítottak, amikor meleggé vált a helyzet.

Ez teszi talán részben hitelessé a műsort, és az a munka is, amit az elmúlt húsz évben folyamatosan végzett az alkotó csapat, és amit az elmúlt másfél évben elkezdett a közmédia. Kányádi Sándorral, aki ennek a műsornak az MTVA-s főszerkesztője, a tavalyi évben kezdtünk el azon gondolkodni, hogy hogyan lehetne korszerűbbé, naprakészebbé tenni a *Határok nélkül* című műsort. Akkor indult el egy olyan munka, melynek lényege az, hogy a határon túli magyarságnak nemcsak politikája, nemcsak közéletje, kultúrája, múltja, jelene, történelme, néprajza, hagyományrendszere van, hanem van neki gazdasága is. A határon túli magyarnak is van munkahelye, vagy nincsen munkahelye, a határon túli magyarnak is vannak a környezetével problémái, hiszen ott is vannak környezetvédelmi gondok, Erdélyben is vannak olyan napi problémák, amelyek nagyon hasonlóak az itteni problémákhoz. Tehát munkánk lényege, hogyan lehetne a *Határok nélkül* műsorát úgy átformálni, hogy az egy picikét felvillantsa a határon túli magyarság, a határon túli magyar mindennapjait.

A rádióműsorok sajátossága az, hogy ezek nem olyan produkciók, mint a tévés műsorok. A tévés produkciót külön észreveszi az ember, tudja azt, hogy ez egy konkrét műsor, a néző rákapcsol, keresgéli, megnézi a műsorújságot. A rádiós műsorújságot nem igazán böngészik, még akkor sem, hogyha egyébként 70 ezres példányszámban jelenik meg. A rádióműsor akkor jó, hogyha leképezi a hallgató személyiségét, ha megjelenik benne az az ember, aki ott ül a készülék előtt, megjelenik például az az ember, akinek esetleg van egy határon túli felmenője, aki még emlékszik arra, hogy honnan jöttek az ősei, vagy van egy baráti társaság, és annak van egy felvidéki magyar tagja, vagy ő maga is járt Krasznahorka várában - amelyik éppen leégett -, tehát van köze ahhoz a tartalomhoz, ami szól.

Én úgy gondolom, hogy azzal a munkával, ami a *Határok nélkül*ben elkezdődött, mi közelebb kerültünk a határon túli magyarsághoz. A közszolgálati kódexünk úgy fogalmaz, hogy ne róluk szóljon ez a műsor, ne csak a határon túli magyarokról szóljon a műsor, hanem nekik is szóljon, tehát nem csak bemutatni, hanem megszólítani kell azt az embert. Ezt a munkát ebben a műsorban szerintem a kollégák nagyon jól csinálják, de ez csak egy picike szelete annak a felületnek, amit a Magyar Rádió kínál - nem is úgy fogalmaznék én, hogy a határon túli magyarságnak, hanem - a Kárpát-medencei magyar nemzetnek. Itt van például a *Határok nélkül a kultúráról* című műsor, amely nemcsak nevében, hanem napi tematikájában - ez egy hétvégi műsor, vasárnaponként jelentkezik egy reggeli adással és egy ismétléssel -, gyakorlatilag, ha nem is naprakészen, de hétre készen követi a határon túli magyarság kultúráját, irodalmi eseményeit, kulturális eseményeit, ellátogat a határon túli magyarlakta területekre.

Ezenkívül számtalan produkciónk van, és itt már az integrált tartalomról beszélek, ahol szintén megjelenik ez a világ, a határon túli világ. Olyan produkciókban is megjelenik, amelyekre talán kevesebbet gondolunk, mint például a *Hely*, amelyik a Magyar Rádió, a

Kossuth Rádió első számú riportműsora, egy klasszikus riportműsor. Jártak például Szabadkán, és sorozatot készítettek belőle, ellátogattak a komáromi erődbe - ez ugyan Magyarországon van, de mégis van egy folytatása a másik oldalon -, bejárták az elmúlt évben a Kárpát-medencének legalább 4-5 olyan helyét, amely szorosán kötődik a magyarsághoz, mely beépült a nemzet tudatba, olyan helyeken jártak, és ezeket több részben villantották fel.

Nagyon nehéz összefoglalni azt, hogy a Kossuth Rádióba milyen eséllyel jut be a határon túli tartalom számszerűen, de gondoljuk el azt, hogy elindul az adás folyama, a friss adásfolyam 5 órakor, és tart egészen 23 óráig, miközben nálunk nincsen zene, beszélni kell, és értékes tartalmat kell közreadnunk, hiszen erre kötelez bennünket a hagyomány, erre kötelez bennünket a piacvezetői státusz, és erre kötelez bennünket a közszolgálati küldetés. Itt természetesen helye van szinte minden sávban a határon túli tartalomnak, például a *180 perc* műsorában is.

Én azt állítom, hogy a nemzetpolitikailag meghatározó ügyeket nem vinni a *180 perc* folyamába, óriási pazarlás. Ez ugyanolyan dolog, mintha azt mondanánk, hogy a *Krónika* nekünk nem kell, majd megoldjuk azt máshol. A *180 perc* naponta egymillió ember követi, nem minden percében, de a teljes adást ennyien. Tehát amikor Semjén Zsolt nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes megjelenik ebben a műsorban, azt itt az anyaországon belül is hallja 6-700 ezer ember. Akkor, amikor a szlovákiai választások eseményeit követjük a *Krónikában*, azt hallja 600-700 ezer ember, amikor egy *Útközöt* készítünk valamelyik aktuális határon túli témáról, ahol egymásnak feszülnek az indulnak, azt követi 500-600 ezer ember. Ez egy óriási lehetőséget jelent a határon túli magyarságnak, de egy nagyon komoly üzenete is van annak, hogy egybenő, ami egybe tartozik. Természetesen besimul ez a tematika a műsorfolyamba, nem kell magyarázni, nem odaadjuk, hogy ez a tiétek, ha ti is itt vagytok határon túli magyarok, hanem önmagáért beszél a műsorszerkesztés logikája, és nem kell külön indokolni.

Meglepő, hogy milyen jól megjeleníthető a határon túli tematika olyan adókon, mint a Petőfi Rádió. Szerintem a 10 percem már letelt, de csak érdekességképpen mondom, hogy a Petőfi Rádióról mindenkinek olyan képe van, hogy az a fiataloknak beszél, zenél, hiszen egy zenei adó, valóban így van, 80 százalék zene, 20 százalék próza; a 20 százalék próza alig többet jelent, mint a konferálás. De például a nemzeti összetartozás napján ez az adó meg tudta azt csinálni, hogy a Kárpát-medence meghatározó rock zenekarait, azokat az együtteseket, amelyek beférnek, szervesen ízesülnek a Petőfi Rádió zenei műfaji világába, megjelenítette, összegyűjtötte arra az egy napra, és amellet, hogy csak magyar zenét sugárzott, tette ezt határok nélkül.

Meglepő az, hogy olyan interaktív felületeket, mint például a Facebook, ahol a Petőfi Rádióknak 80 ezer lájkolója van, és van naponta 14-15 ezer olyan hallgatója, akik beszélgetnek is adás közben, ezt mennyire észrevették, milyen pozitívan reagáltak rá. Ebben a bizottságban talán nem kellene ilyet mondani, de ezek azok az innovatív médiatermékek, meg nyilván, lehet ezt magyarul is fogalmazni, de ezek azok a tudatos, és mégis nagyon természetesnek ható kezdeményezések, amelyek az elmúlt valamivel több mint egy évünket végigkísérték e tematika kapcsán.

És amiről nagyon keveset beszélünk, az az például, hogy persze, van a *Határok nélkül*, mint garantált, tematikus tartalom, de van előtte egy félóra népzene. Ezt a félóra népzene a Hagyományok Háza készíti, ennek a zenei anyaga az *Utolsó óra* gyűjtésből származik, és száz százalékban határon túli zenéről beszélünk. Vagy ott van például vasárnap délután egy és két óra között a *Népzene a határok nélkül*, Éri Péter műsora, mely egy hihetetlenül népszerű műsor, ezt azért hozzátenném. Ennek a zenei anyaga 60 százalékban származik a határon túlról, népzene a világ zenéiből. De említhetném például a Bartók Rádiót, ahol például most indítottunk, március 12-én egy új zenei sávot szintén népzenevel, világzenevel, melynek tervezett határon túli zenei anyaga szintén 60 százalék lesz.

Ezek azok a megjelenési formák, amelyek nagyon sokszor nem is szembeötlőek, még egy bizottsági jelentésnél is szinte csak az utolsó pillanatban villannak fel az ember fejében, de ott vannak a tematikában, ott vannak a gondolatainkban, ott vannak a fejlesztési elképzeléseinkben, és biztos vagyok benne, hogy ez csak bővíthető. És természetesen ott van a február 27-én elindított Duna World Rádió, a magyar világrádió, ha úgy tetszik, a szülőföld hangja, ami követte a Duna Worldöt, melyről az előbb Daru Gábor beszélt. Fogható Észak-Amerikában, Dél-Amerikában, Ausztráliában, Afrikában, és a hanganyaga, a sugárzott tartalma jórészt a Kossuth Rádió adásaiból áll össze, valamint az archívum kincseiből, rádiójátékokból, nagy sikerű produkciókból, kabaréválogatásból. Vannak olyan szerzők, akik felajánlották az archívumnak az életművüket, és még jogdíjat sem kell érte fizetnünk. Ezek azok a tartalmak, amelyek elindultak. A visszajelzések pozitívak, bízom benne, hogy ha lesznek majd hallgatottsági adatok is, azok önmagukért beszélnek.

Ahogy készültem erre a bizottsági ülésre, tényleg nagyon pozitív volt az, hogy a közszolgálati tartalmakról, a közszolgálati kódex kikényszerítette ajánlott tartalmakról úgy általában mindig sajnálkozva beszél az ember, hogy ezt be kell tennünk, mert ez közszolgálati kötelezettség, aztán majd meglátjuk, hogy hányan hallgatják, de ezeket lehet jól csinálni, ezek lehetnek sikeres tartalmak, ezek lehetnek versenyképes tartalmak is, hogyha úgy tetszik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Itt van közöttünk az Újhelyi Zoltán által is említett *Határok nélkül* című műsor felelős szerkesztője, Dezső János úr, akit külön köszöntök (*Dezső János feláll.*), és gratulálunk ahhoz, hogy a műsor már a 20. évfordulóját ünnepli. (*Dezső János: Köszönöm szépen.*)

Az elnökség javaslata az, hogy a második napirendi pont előadóit is hallgassuk meg, hiszen a téma összefügg, és utána menjen át az ülés beszélgetésbe.

Beszámoló a Külhoni Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciójának tevékenységéről

Tehát a második napirendi pontunk egy beszámoló a Külhoni Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciójának tevékenységéről. Köszöntöm Klemm József társelnök urat és Ambrus Attila társelnök urat, akiket arra kérek, hogy maximum 15 percben tartsák meg előadásukat a megbeszélte sorrendben. Köszönöm szépen.

Klemm József társelnök (KMÚEK) tájékoztatása

KLEMM JÓZSEF társelnök (KMÚEK): Köszönöm szépen a szót. Mindenekelőtt engedjék meg, hogy a külhoni magyar újságíró kollégáim nevében is megköszönjem a lehetőséget, hogy ma a Nemzeti összetartozás bizottságában röviden ismertethetjük a külhoni magyar médiával kapcsolatos kérdéseket, külön kitérve egy azt hiszem, rendkívül sikeres kezdeményezésre, amely fordulópontot jelentett a külhoni magyar médiumok közötti kapcsolattartási rendszerben.

Mielőtt erre rátérnék, engedjék meg, hogy egy magánjellegű megjegyzést tegyek. Másodízben nyílik alkalmam arra, hogy erről a témáról beszéljek itt, a magyar Parlament épületében, 2008-ban ugyanis a Kárpát-medencei Magyar Képviselek Fórumának bizottsági ülésén volt alkalmam ugyanerre, mégis be kell vallanom azonban, hogy ezúttal egészen más érzéssel jöttem ide, önök közé, hiszen ezúttal már magyar állampolgárként van lehetőségem megszólalni a magyar Országgyűlésben.

Hogy a könnyített visszahonosítás érzelmileg mit jelentett a külhoni magyarok számára, arról most nem akarok beszélni, hiszen legjobb, ha lesz alkalmuk részt venni valamelyik külhoni magyar diplomáciai képviselőtől, az ünnepélyes eskü letételén. De hogy ez mit jelentett a külhoni magyar média számára, az egyszerűsített visszahonosítás, azt mégis röviden ecsetelném. Ez számunkra azt bizonyította, hogy nem tévedtünk, amikor idestova másfél évtizeddel ezelőtt a külhoni magyar sajtó számára megfogalmaztuk az egységes

nemzetben való gondolkodás szükségességét, ami a sajtóra vonatkoztatva körülbelül így hangzott: a külhoni magyar nemzetrészek számára nem elég, ha magyar nyelvű tájékoztatást biztosítunk, hanem magyar érzületű, magyar szellemiségű sajtóra van szükségünk.

Hadd tisztázzam azonnal, hogy ez a megfogalmazás nem jelentette azt, hogy a külhoni magyar sajtótól vagy saját kollégáinktól pártpolitikai felsorakozást követeltünk volna meg valamelyik politikai opció mellé. A nemzetileg elkötelezett sajtó alatt olyan médiát értettünk, amely minden pillanatban, és minden körülmények között kiáll a kisebbségi magyar közösség érdekeiért, jogaiért, amely folyamatosan felvállalja a kisebbségi közösségek sorskérdéseit, és az anyanyelven való minőséges informálás által hatékonyan segíti e közösségek érvényesülését és a szülőföldön való megmaradását.

Ez volt az a felismerés, amelynek köszönhetően nyolc évvel ezelőtt egy véletlenszerű találkozás során felfigyeltünk egymásra, mondhatnám, egymásra csodálkoztunk, egymásra ismertünk az erdélyi és a vajdasági magyar újságírók képviselői egy budapesti tanácskozás szünetében. Mondom, egymásra csodálkoztunk, mert először nyílt alkalmunk felismerni, hogy annak ellenére, hogy a történelmi körülmények folytán kisebbségi sorsba kényszerítve más országokban élünk, hasonlóan vagy mondhatnám azt is, szinte azonosan gondolkodunk a magyar sajtó feladatairól és a magyar nemzetrészek anyanyelvű tájékoztatásával kapcsolatos valamennyi kérdéstről.

Van jelképeség abban, hogy Budapesten történt ez az első kontaktus, amely a határokon átvélő szakmai együttműködés alapjait teremtette meg. Miként abban is van szimbolika, hogy egy évvel később, 2005. május 28-án, szintén Magyarországon, Szegeden tartottunk meg az immár az egész Kárpát-medencére kiterjedő szakmai érdekegyeztető testületnek, a Külhoni Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciójának alakuló értekezletét, amelyen a két kezdeményezőn, az erdélyi és a vajdasági egyesület vezetőin kívül már a kárpátaljai, a felvidéki, a horvátországi és muravidéki újságírók képviselői, valamint néhány magyarországi szakmai szervezet küldöttei is jelen voltak.

Nagyon egyetértettünk az egyik résztvevőnek, Kósa Csabának, a MUK akkori elnökének ott elhangzott szavaival, amikor is a magyar sajtótörténet történelmi pillanatának nevezte azt az összeövetelt. A közgyűlés zárónyilatkozatába pedig vezérelvként került bele a már idézett gondolat, hogy a külhoni magyar nemzetrészek számára európai színvonalú és ugyanakkor magyar szellemiségű, magyar érzületű sajtó biztosítását szorgalmazzuk és követeljük.

Az elmúlt hét évben a Külhoni Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciója nemcsak hogy beváltotta a kezdeti reményeinket, hanem tevékenységével túl is szárnyalta az akkor kitűzött célokat. Megalakulása óta jelentősen felélénkült a külhoni magyar médiumok közötti kommunikáció, felgyorsult az egyes nemzetrészekkel kapcsolatos információk napi vagy heti gyakorisággal történő cseréje, közös vállalkozások és projektek születtek kisebbségi médiumaink részvételével, és közös álláspontok fogalmazódtak meg a külhoni magyar sajtó és a kisebbségi magyar újságírók helyzetére vonatkozóan.

Az évente legalább egy alkalommal megtartott közgyűléseken olyan témákról alakítottunk ki közös álláspontokat, mint a sajtószabadság a XXI. században, a médiaprivatizáció előnyei és veszélyei, a médiaoktatás időszzerű kérdései, a külhoni és az anyaországi média közötti munkamegosztás lehetősége, a közmédiumokban lejátszódó változások következményei, a kisebbségi magyar sajtó és a kisebbségi magyar politikum viszonya. Ez utóbbi témáról egy igen sikeres tanácskozást is szerveztünk Erdélyben, a vajdasági és az erdélyi magyar politikai vezetők részvételével.

Még sokáig sorolhatnám konvenciónk eddigi tevékenységét, amelyet az Erdélyben, a Vajdaságban, Kárpátalján, Muravidéken, a horvátországi Baranyában és a horvát tengerparton, valamint Magyarországon eddig megtartott tízegynéhány közgyűlésen fejtettünk ki. Ugyanígy dicsérhetném a magyarországi kollégák aktív részvételét is, a szakmai

szervezetektől kezdve a Magyar Rádió és a Magyar Televízió képviselőin keresztül a munkánkba legújabbán bekapcsolódó civil szervezetekig, hiszen mindezek a tevékenységek és a résztvevők ismételten igazolták, hogy a közösségben való gondolkodás igénye és a nemzeti összetartozás eszméje egyaránt jelen van az anyaországban és a külhoni nemzetrészekben is. Ennyi azonban azt hiszem, elég volt a dicsekvésből, bár személy szerint a magyar virtushoz méltóbbnak tartom a sikereinkkel való büszkélkedést, mint a manapság divatos állandó panaszkodást.

Hadd térjek át azonban néhány konkrétumra, melyek megindokolják a bizottságban való jelenlétünket és felszólalásunkat. A konvenció legutóbbi, horvátországi közgyűlésének zárónyilatkozatában a tagszervezetek kiemelték, hogy a Kárpát-medencei tömegtájékoztatásban megfigyelhető legújabb folyamatok tovább gyengítik a kisebbségi sajtó pozícióit és esélyegyenlőségét. Mindez ismételten bebizonyította, hogy a külhoni magyar sajtó küldetésének szavatolása és sokasodó gondjainak megoldása érdekében az eddiginél is fontosabb a határon túli újságíró-egyesületek szakmai és érdekvédelmi összefogása.

A záródokumentum szerint a problémákról kialakított közös álláspontokról folyamatosan tájékoztatni kell a döntési pozícióban levő állami és kormányzati és civil szervezeteket. A hét éve működő konvenció tagszervezetei ezért megbízták a KMÚEK egyeztető testületét, hogy a lehető legrövidebb időn belül kezdeményezzen párbeszédet a magyar Országgyűlés és a magyar kormány képviselőivel a külhoni magyar sajtó gondjairól. E mai tanácskozással tulajdonképpen ennek a ránk bízott feladatnak a megvalósításához látunk hozzá. Mi ezt valóban kezdeti lépésként fogjuk fel, abban bízva, hogy a mai párbeszédnek lesz folytatása, hogy a jövőben is értelmét látjuk annak, hogy együtt gondolkodjunk a külhoni magyar sajtó helyzetéről, és időnként együtt cselekedjünk a külhoni magyar médiát sújtó gondok megoldása érdekében.

De miért is olyan fontos mindannyiunk számára a külhoni magyar média? Azt hiszem, mindannyiukat meglepné, ha tudnák, milyen óriási gazdagságot rejt még manapság, a mindannyiunkat sújtó gazdasági válság idején is a külhoni magyar média. Ha feltenném a kérdést, hogy körülbelül mennyire tehető a Kárpát-medencei magyar nemzetrészekben magyarul, vagy magyarul is megjelenő, sugárzó médiumok száma, azt hiszem, kevesen tudnának pontos választ adni, de még az igazsághoz is kevesen járnának közel. Kezdetnek hadd mondjam el, hogy a Vajdaságban, ahonnan én jöttem, ahol már alig vagyunk 250 ezren, a magyarul, vagy magyarul is közlő médiumok száma megközelíti a százat. A legnagyobb magyar közösségben, Erdélyben ez hatszor-hétszer több. Ha ehhez hozzáadjuk a felvidéki, a kárpátaljai, a horvátországi és a szlovéniai, illetve muravidéki magyar médiumokat, akkor már közel járunk az ezerhez.

Óriási gazdagság, de ugyanakkor óriási gond mindannyiunk számára, akik a médiában dolgozunk, vagy a médiával foglalkozunk. Gond, mert tény az, hogy a korábbi évek során, amikor - legalább is nálunk, a Délvidéken - megfigyelhettünk egy elég intenzív nemzeti feleszmélést, nyilván az elburjánzó szláv nacionalizmusokra való reakcióként is, gombamód szaporodtak el a magyar médiumok. Létrejött tehát egy eléggé szerteágazó magyar médiahálózat, amely egyrészt jó, mert így a magyar szó eljut a társadalom minden pórúsába, de ugyanakkor gond is, mert e médiumok általában, sőt elsősorban nem önfenntartók, hanem állami, méghozzá igen gyakran anyaországi támogatásra szorulnak.

Most, amikor mindenhol szorítani kellene a nadrágszíjon, rákényszerülünk arra, hogy belássuk, bizony, egyes szegumentumokban túlméreteztük a kisebbségi intézményrendszerünket, beleértve a túlbuzgón felduzzasztott médiahálózatunkat is, és ha nem akarunk belenyugodni az anyanyelvű tömegtájékoztatásunk stagnálásába, vagy folyamatos leépülésébe, akkor kell, hogy legyen merszünk és erőnk bizonyos leépítésekhez is. Olyan leépítésekhez, amelyek valószínűleg sérteni fognak egyéni érdekeket, de lényegében a

közösségi érdekeket fogják szolgálni. Az ilyen nagy átalakításoknak azonban néhány fontos előfeltétele van, és én most ezekről is szeretnék röviden néhány szót ejteni.

Az első, és amit a mi konvenciónk is kiemelt, hogy végre ki kellene dolgozni az egységes magyar médiastratégiát, amely a teljes magyar nyelvű tömegtájékoztatás viszonylatában meghatározná a magyar média, médiumok szerepét, feladatait, körvonalazná együttműködési lehetőségeit és kapcsolatrendszerét. Ebben a médiastratégiában külön fejezetet kellene szentelni a külhoni magyar média helyzetének, szerepének, feladatainak.

A Külhoni Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciója hajlandó tevékenyen részt venni e stratégia kidolgozásában, mégpedig oly módon, hogy szerepet vállal a stratégia külhoni vonatkozásainak feltérképezésében, megfogalmazásában, továbbá kezdeményezi és tevékenyen segíti az egyes nemzetrészekre vonatkozó részstratégiák elkészítését. S hogy ismét dicsekedjek, a Vajdaságban már elfogadtuk a délvidéki magyar közösségre vonatkozó médiastratégiánkat, amely a következő öt évre jelöli ki a kisebbségi magyar közösségünk anyanyelvű tájékoztatásával kapcsolatos célokat, feladatokat.

Visszatérve azonban az egységes stratégiához, e stratégia első lépéseként nagyon hasznos lenne elkészíteni az egységes magyar médiakatalógust, amelyben egységesített módszerrel adatokat szolgáltatnánk mindazokról a médiumokról, amelyek magyar nyelven vagy magyar nyelven is készítenek sajtótermékeket, illetve sugároznak műsorokat bárhol a világon. A konvenció ebben is partnerként kíván megjelenni, hiszen már feladatként tűztük ki tagszervezeteinknek, hogy készítsék el az egyes nemzetrészekre vonatkozó részkatalógusokat, és remélem, hamarosan a nyilvánosság elé kerül ez a roppant fontos dokumentum, amelyből mindenki számára világossá válhat, milyen óriási, egyelőre számunkra is felbecsülhetetlen kapacitásokat rejt a külhoni magyar média.

A második feladat, hogy a stratégiai célokkal és elvárásokkal összhangban közösen újra kellene gondolni egy eddiginél hatékonyabb magyar médiatámogatási rendszer kidolgozását. A konvenció szerint mindenképpen jó lenne, ha ebbe a munkába bekapcsolódhatnának a külhoni magyar szakembereket, szakmai szervezetek, illetve a konvenció szakértőit is, hogy a külhoni magyarság helyzete iránt fokozott megértést tanúsító magyarországi politikai erőkkkel és döntéshozatali fórumokkal karöltve valóban azoknak a médiumoknak szavatoljuk a megmaradást és a fejlődést, amelyek a szakmai minőségi követelményt szem előtt tartva folyamatosan a külhoni magyarság közösségi érdekeit szolgálják. Magyarán: egy olyan támogatási rendszerre lenne szükség, amely az egységes médiastratégiában és a részstratégiákban meghatározott mércék, elvárások, célok alapján, egy ésszerűsített külhoni magyar médiahálózat részegységei számára nemcsak a túlélést és a tengődést, hanem a fokozatos fejlődést is szavatolhatná.

A harmadik: a külhoni magyar sajtó anyagi hátterének biztosítása mellett a legfontosabb feladat a minőség szavatolása, amit csak a szervezett, folyamatos és a gyakorlati oktatásra kihegyezett újságíróképzés és -továbbképzés biztosíthat. A konvenció ezért szinte minden közgyűlés zárónyilatkozatában kiemelte, hogy az anyaországban valamint az egyes magyar nemzetrészekben már működő iskolákkal, műhelyekkel és az érdekelt médiumokkal karöltve meg kell találnunk a külhoni magyar újságíróképzés leghatékonyabb formáit.

El kell mondanom, hogy ezen a téren már elmozdultunk a holtpontról, az új magyar közmédia segítségével a múlt év végén már megtartottuk az első továbbképzési tanfolyamokat Erdélyben és a Vajdaságban. Tény viszont, hogy ezen a téren az eddiginél sokkal gyorsabb, erélyesebb és hatékonyabb tevékenységre lesz szükség, hiszen külhoni magyar újságíró-társadalmunk gyors előregedése folytán nagyon gyorsan megtörténhet, hogy lesz kiválóan felépített külhoni magyar médiahálózatunk, lesz stratégiánk, csak nem lesznek újságíróink, akik ezeket a médiumokat minőséges tartalommal tudnák megtölteni. Mindezt figyelembe véve a konvenció szorgalmazza, hogy az anyaországban és a külhoni magyar közösségekben egyaránt nemzetstratégiai ügyként kezeljék a kisebbségi magyar újságíróképzést.

A negyedik dolog, amiről közösen kellene gondolkodnunk, egyeztetnünk, az mindenképpen az anyaországi magyar média külhoni szerepének a mérlegelése, átgondolása. Legutóbb például a közrádió középhullámú műsorperceinek fokozatos leépítése kapcsán folyt vita a konvención belül, ahol a külhoni kollégák arra figyelmeztettek, hogy a külhoni magyarság körében legrégebben jelen levő, a napi médiafogyasztási rutinba leginkább beépült anyaországi közmédiumok műsorszórásának korlátozása esetében a nemzetpolitikai érdeket mindig a gazdasági mutatók elé kellene helyezni.

Természetesen a konvenció tagszervezetei ebben a kérdésben is hajlandók partnerként megjelenni, akár oly módon is, hogy nemzetrészeiken belül találnak olyan helyi adókat, amelyek saját hullámhosszukon sugároznák a Kossuth Rádió műsorait, vagy más módokat keresnének a rádióműsor hallgathatóságának szavatolásához, biztosítva ezáltal, hogy a magyar öntudat és a nemzeti összetartozás eszméje, amelyet az anyaországi médiumok továbbítanak felénk, ezután is eljussanak a határon túli célközönséghez.

És ötödik feladatként hadd vessem fel az ötletet, amely az utóbbi hét évben folyamatosan jelen volt a konvenció ülésein, hatékony gyakorlati megvalósulása azonban még várat magára. A külhoni magyar sajtó termékeinek egy helyen történő elérhetőségét biztosító állandó honlap létrehozása az összetartozás, az egymásra figyelés, a közösségi tudatépítés hatékony eszköze lehetne. Korábban a KMKF honlapját kínálták fel erre a célra, a konvenció legutóbbi tanácskozásán viszont magyarországi civil kezdeményezésként megjelent egy hasznosnak és funkcionálisnak ígérkező indítvány, hogy a www.magyarok.net honlap legyen az, amely egységes megjelenési helyet biztosítana a külhoni magyar médiának. Reméljük, hogy ennek az ötletnek a gyakorlati megvalósításával nem fogunk késlekedni. Természetesen mindennek anyagi vonzatai is vannak, hiszen a konvenció működéséhez szükséges eszközöket eddig a tagszervezetek szorították ki saját költségvetésükből, vagy pályázati eszközeikből. A még hatékonyabb tevékenységhez, valamint a külhoni magyar tájékoztatást tartalmi gazdagítását is elősegítő közös honlap folyamatos működtetéséhez azonban sürgősen intézményes anyagi háttérrel kell biztosítanunk.

Ma azonban nem kérni, és mint mondtam, még kevésbé panaszkodni jöttünk önökhöz. Örömmel és büszkeséggel töltött el bennünket, de bizton állíthatom, konvenciónk minden tagszervezetét a lehetőség, hogy a magyar Nemzeti összetartozás bizottságában beszélhessünk a határokon átívelő szakmai szervezetünk tevékenységéről. Célunk éppen az, hogy a hasonlóan gondolkodó, hasonló feladatokkal foglalkozó anyaországi testületeknek, intézményeknek, szervezeteknek, szakmai és érdekvédelmi csoportosulásoknak jelezzük, létezik egy határokon átívelő, az összetartozás eszméjét tevékenyen támogató, erre példát mutató szervezet, a Külhoni Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciója, amely hajlandó másokkal együtt gondolkodni, együtt tevékenykedni az egységes magyar médiatér hatékonyabb működése érdekében. Egyúttal örömünkre szolgálna, és megtiszteltetésnek vennénk, ha a jövőben is adódna alkalmunk tájékoztatni önöket a külhoni magyar médiával kapcsolatos újabb fejleményekről.

Végül engedjék meg, hogy a Külhoni Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciója következő közgyűlésének házigazdájaként tisztelettel és szeretettel meghívjam a magyar Országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottságának delegációját, hogy vegyenek részt a június derekára tervezett vajdasági tanácskozásunkon, és a helyszínen győződjenek meg a közösségben való gondolkodás és a közösségként való cselekvés eredményeiről. Köszönöm a lehetőséget, hogy szólhattam.

ELNÖK: Köszönjük szépen, és külön köszönjük a meghívást.

Ambrus Attila társelnök úr!

Ambrus Attila társelnök (KMÚEK) tájékoztatása

AMBRUS ATTILA társelnök (KMÚEK): Köszönöm a Nemzeti összetartozás bizottságának a lehetőséget, hogy beszámolhatunk a külhoni magyar sajtó helyzetéről, a Külhoni Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciójának eredményeiről és törekvéseiről.

Külön köszönöm Szili Katalin alelnök asszonynak, aki szinte megalakulásának pillanatától nyomon követi és támogatja a konvenció törekvéseit a Kárpát-medencei sajtókapcsolatok, egyúttal a magyar közösségek információs együttműködésének megvalósulására. Így lehetővé vált, hogy az elmúlt években állandósult a magyar Országgyűlés és a konvenció közti eredményes párbeszéd.

Azért is örülök a mai lehetőségnek, mert a konvenció alapítóinak szilárd meggyőződése volt és maradt, hogy a nemzeti összefogás megvalósulásának fontos és megkerülhetetlen eszköze, közege a sajtó. A komoly média egyrészt hírt ad a különböző nemzetrészek mindennapjairól, ünnepeiről, másrészt már kipróbált megoldásokról, sikertelenségekről és sikerekről informálja azokat, akik különböző időszakokban, de ugyanazokkal a kihívásokkal, problémákkal szembesülnek. Másrészt a sajtónak - miután Balázs Géza professzor szerint is a szépirodalmi nyelv elveszítette nyelvi norma szerepét - fontos feladata van abban, hogy az élő magyar nyelv egységesüljön, a különböző földrajzi tereken tapasztalható nyelvi szétfejlődést megakadályozza.

Kutatások bizonyítják, az írott és sugárzott sajtó nyelvhasználata az anyaországon kívüli magyarok lakta területeken normának számít, a média tanítja meg a Magyarország határain kívül élőket a rohamosan fejlődő és megújuló tudományos, műszaki, gazdasági nyelv használatára. Más kutatások arról vallanak, hogy a felnőtt korú erdélyi magyarok 80 százaléka számára az írott sajtó - a nyomtatott és az elektronikus média - az egyetlen realfabetizációs tényező, azaz kizárólag újságot olvasnak.

Az anyaországon kívüli magyar sajtó hitelmutatója jóval meghaladja más intézmények bizalmi indexét, és megközelíti az egyházakba vetett hit mértékét. Intézményről szoltam, mert a külhoni magyar szerkesztőség nemcsak a lapkészítés, az információszolgáltatás műhelye. A kisebbségi magyar társadalomban a szerkesztőség közösség- és közönségszervezői iroda, rendezvényszervező, jogi tanácsadást nyújtó, kisebbségi jogi képviselőt ellátó, sok esetben könyvkiadó, hegyi túrákat szervező és iskolai rendezvények, kulturális cselekvések támogatója.

Amikor Magyarország a hungarikumok felmutatására készül, hadd nevezek meg én is egyet! A világ legrégebbi ma is megjelenő újságja Erdélyben jelenik meg, a *Brassói Lapot* 1849-ben alapította Bem József. De hadd szóljak az igazi transzilvanikumról is, arról, hogy számos nagy példányszámú magyar lap az újságírók tulajdonában van, például a *Háromszék*, a *Szabadság*, a *Népújság*, a *Brassói Lapok*, de a minőségi újságírást pártolja a *Nyugati Jelen* tulajdonosa is; hasonló helyzet van Kárpátalján is. Ez biztosítja pártatlanságukat, az olvasó korrekt tájékoztatásának lehetőségét.

Ezek a lapok azonban farkastörvények irányította piaci versenykörülmények közt működnek. Olyan intézkedések nehezítik meg fennmaradásukat, mint az, amelyik előírja, hogy az áfát és a jövedelemadót a lapot kiadó cégnek már akkor be kell fizetnie, amikor számláz, így gyakran olyan összegek után is adóznak, amelyet az üzlettársak soha nem fizetnek ki a lapot kiadó cégnek. Úgy vélem, ezeket az újságírók tulajdonában lévő lapokat, mint transzilvanikumot fokozottan támogatni érdemes és kell.

Támogatni érdemes és kell az erdélyi, romániai rádiók és televíziók műsorgyártását is. Számptalan örökségvédelmi, társadalomszociológiai, tényfeltáró műsor nem készül el, mert a műsorkészítési tevékenységet Romániában senki sem támogatja. Érdemes kezdeményezni és támogatni a Magyarországon kívüli magyar újságok archívumának digitalizálását, ez kútfőt jelenthet a XIX-XX. század, illetve a közelmúlt történéseinek.

A napilapok internetes megjelenítése veszteséget okoz a kiadónak. Az internetes kiadásra fordított összeg sem térül meg a honlapon feltűnő reklámok bevételeiből, a híreket gyűjtőportálok használhatják fel szabadon. A *Háromszék* kísérlete, hogy előfizetéses rendszert vezessen be, megbukott. A napi hírek megjelenítése a világhálón azonban elengedhetetlen azoknak a magyaroknak, akik a világ más tájairól figyelik a nemzetrészekkel történő eseményeket.

A rendszerváltáskor középkorú újságírók lassan nyugdíjba vonulnak, az utánpótlás kérdését meg kell oldani. Vajdaságban és Erdélyben működik, illetve Erdélyben már csak működött a szakma által is eredményesnek tartott újságíróképzés. Rendkívül fontos lenne, ha megoldódna ezekben az oktatási központokban az újságírók szakmai továbbképzése is. Az élet végéig tartó tanulás korszakában sajnos a programok hiányában a továbbképzésen való részvétel nem jellemző a külföldi magyar újságírók többségére.

Végezetül a konvenció programjai támogatásának lehetőségére hívom fel a bizottság figyelmét. A programok lebonyolítói a régiók újságíró egyesületei, ők pályáznak a Bethlen Gábor Alapnál. Örömmel töltött el, hogy a Horvátországi Magyar Újságíró Egyesület tervét támogatta az alap, és szomorú voltam, hogy a Magyar Újságírók Romániai Egyesület pályázatait elutasítják, és mondhatom ezt bátran, mert az egyesületben semmilyen tisztséget nem töltek be. A Külföldi Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciójának társult szervezetei nem a politikai irányultság, hanem a szakmai és etikai elvek elfogadása mentén szerveződtek, ezért sem jöttek létre egyetlen régióban sem verseny-újságíró egyesületek.

Remélem, sikerült felkeltenem az érdeklődésüket a Külföldi Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciójának munkája iránt, amely akárcsak az önök bizottsága, a nemzeti összefogást célozza. Ehhez a munkához kérem a bizottság szakmai és erkölcsi támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Mielőtt áttérnénk a kérdésekre, hozzászólásokra, megkérdezem, hogy a körünkben lévő meghívott közmédia-vezetők - Pásztor Zoltán főszerkesztő úr, Kányádi Sándor főszerkesztő úr, Nagy György András programszerkesztő, akár Dezső János, illetve bárki kíván-e röviden valamit elmondani itt a témával kapcsolatban, mert akkor előbb azt hallgatnánk meg.

Kérdések, észrevételek, megjegyzések

KÁNYÁDI Z. SÁNDOR főszerkesztő (MTVA): Elnézést, akkor én megszólalnék, csak azért, mert én vagyok itt a kakukktójas bizonyos szempontból, ugyanis itt különböző intézmények képviselői ülnek, és én vagyok az az őrmester, aki gyártom ezeket a műsorokat, és nem megrendelem, tisztelet a kivételnek. Tehát én vagyok az a példa, hogy ez az új közmédia hogyan működik, illetve hogyan nem, persze egy szűk spektrumon belül, ami a határon túli műsorokat jelenti, ugyanis hozzám MTV-s, Duna TV-s és Rádiós műsor egyaránt tartozik. Ezek, ha akarom gettóműsorok, és kevesen vannak, ha akarom, elég jelentősek, hiszen ezek mind sávok. Tehát a napi adás több mint napi 80 percet jelent - ismétléseket és hasonlókat nem számítva -, és minekutána mindegyik valamilyen módon illeszkedik az illető médium specifikumába, ezért nem teljesen azonosak.

A *Határok nélkül* műsorról Újhelyi Zoltán már beszélt itt eleget, körülbelül lehet tudni, hogy miből áll. Az eddig MTV-n futó, most átkerült a Duna TV-re *Kárpát Expressz* egy Kárpát-medencei műsor, tehát nem kifejezetten csak határon túli magyarok gondjaival, bajaival foglalkozik, hanem igyekszik az egész Kárpát-medencét egységként megmutatni. A specifikusan, vagy főleg a határon túli magyaroknak szóló Duna TV-n belül található a *Térkép* pedig, amelynek elsősorban és bevallottan az a célja, hogy a határon túli magyarok nézzék, és külpolitikai feladata is van, tehát körülbelül a fele külpolitikával foglalkozik, 40 százaléka talán, az anyagi lehetőségeknek megfelelően, és ezek elsősorban a magyar külpolitika számára fontosak. Olyan kérdéseket próbál bemutatni a határon túli magyaroknak

- de az anyagiak és a különböző lehetőségek függvényében - mint például a hírügynökséghez való kapcsolódás, ami a Duna Televízió esetében bizonyos értelemben hátrány.

Nekem elsősorban az a feladat, hogy azon belül, hogy felügyelem ezeket a műsorokat, igazából olyan nagyon mélyrehatóan ebbe én nem avatkozom bele, mert a felelős szerkesztő, mint például a hátam mögött ülő Dezső János, ezt tökéletesen megteszi úgy, hogy összehangolja, hogy az egységes közmédián belül kialakuljon egy olyanfajta a kép, amely a magyar-magyar, illetőleg a Kárpát-medencei magyar, vagy esetleg nagyobb kontextusban véve a világ szempontjából, magyar szempontból fontos kérdéseit úgy találja, hogy lehetőleg a közmédián belül teljes spektrumot adjon.

Gyakorlatilag ez az, amit én hozzátettem volna, majd esetleg a kérdésekre, ha vannak, válaszolok. Ilyen szempontból ez az én posztom, ami most létesült, érdekes, mert ez eddig példátlan. Főszerkesztők mindig voltak, de ilyen, amelyik több médium belül egyféle spektrumot visz, nem, úgyhogy erre vonatkozóan majd kérdéseket és javaslatokat is kérek, amennyiben vannak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kérdése kinek van az előadókhoz. Belénessy Csaba vezérigazgató úr jelezte, hogy neki négy órákor el kell mennie, tehát, aki tőle, vagy az MTI-ről kérdez, az vegye előre a kérdéseit.

Csóti György képviselő úr!

CSÓTI GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr.

Mindenekelőtt szeretném megköszönni valamennyi előadónak a sok mindenre kiterjedő és fontos információkat, meggyőződésem, hogy országgyűlési képviselőknek, és különösen e bizottság tagjainak nagyon fontos információk hangzottak el.

Kérdésem lenne Daru Gáborhoz. Most már sokat beszélünk arról - szerencsére, korábban ez nemigen volt napirenden -, hogy a világban elszórtan élő magyarság körében a 2., de főleg a 3., 4. generációs fiatalok, honfitársaink, nemzetársaink nemigen beszélik már a magyar nyelvet. Ezért kérdezem, hogy a Duna Worldben a műsorok között szerepel-e, és ha igen, milyen mértékben feliratozott műsor? Elsősorban magazinműsorokra, ezen belül a kulturális műsorokra gondolok, valamint a filmekre. Van-e olyan terv, hogy ez bővüljön, és netalántán teljes mértékben feliratozásra kerüljenek, nyilván angol nyelven elsősorban, de ha lehet több nyelv, az talán még izgalmasabb lenne.

Miután egyben szeretném a kérdéseket föltenni, nem is kérdésem, inkább kérésem van Klemm Józsefhez. Mindenekelőtt gratulálok, én dolgozatnak is nevezném, nemcsak előadási anyagnak, amit elmondott, és az a kérésem, hogy legyen szíves elküldeni ezt a szöveget, ezt az előadásanyagot a bizottság elnökségének, és a bizottság elnökségét pedig arra kérem, hogy ossza szét a bizottság tagjai között.

Továbbá javasolom a bizottságnak, hogy kiemelten foglalkozzon mindenekelőtt az egységes magyar médiastratégia kidolgozásával és a médiatámogatási rendszerrel is a következő időben, a munkatervünkben ez valahol szerepeljen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Szili Katalin alelnök asszony!

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen.

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy külön tisztelettel hadd köszöntsem meghívott vendégeinket és előadóinkat, és köszönjem meg azt a széles körű tájékoztatást, amit adtak a közmédiák helyzetéről, különös tekintettel a határon túli műsorokra.

Néhány kérdést magam is szeretnék feltenni, de mielőtt ezt megtenném, el kell mondanom, én nagyon fontosnak tartottam azt, hogy ez a találkozás létrejöjjön, két okból. Egyrészt azért, mert magam is konstatáltam, hogy minket egy cél vezérel, nyilvánvalóan az, ami a nemzet jövőjét szolgálja, és ebbe néhány olyan hívó szó is tartozik, mint amilyen az összetartozásunk, az együttműködésünk, és sorolhatnám tovább. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos szempont, viszont van egy másik is, ez pedig teljesen öncélú a részemről. Ha elnök úr megengedi, akkor hadd térjek ki arra, hogy nagyon örülnék annak is, ha egyáltalán azt a munkát, amit a Nemzeti összetartozás bizottsága egy éve végez, és amit reményeim szerint hosszú távon végezni fog, szeretnék, ha ez is minél több hangot kapna, illetőleg többen megismernék a határon túl is azokat a törekvéseket, amelyeket a bizottság a parlament nevében is tesz a nemzeti összetartozás érdekében. Nyilvánvaló, hogy ebben elhangzott néhány olyan hívó szó, mint amit például Klemm József úr is elmondott, így például médiatisztás, médiakatalógus, médiastratégia. Erről a háromról azért szeretnék szólni, mert én úgy gondolom, hogy nemcsak a határon túli újságírók ügye, hanem ez mindannyiunk ügye.

Amikor Lendván volt az értekezlet, ott hangzott el részünkről, többek között én magam is javasoltam, hogy készüljön egy médiakatalógus, ugyanis én magam ott szembesültem azzal, hogy csak Erdélyben 400 írott magyar nyelvű újság van. Nyilván mindenki úgy gondolja, hogy szükséges az ő finanszírozása és támogatása, sőt hozzáteszem, én azt is mondhatnám, hogy gyakorlatilag mindegyikre szükség is lenne, de mindannyian tudjuk, azt kell áttekintenünk, hogy ebből mi az, ami távlatosan és kiszámíthatóan finanszírozható, ami egyébként valóban azokat a célokat szolgálja, ami a nemzet ügyét előre viszi. Úgy gondolom, hogy ebben a kérdésben talán ez lenne az elsődleges, amit a legfontosabb lenne megtenni, és amilyen a szervezete a Kárpát-medencei újságírók civil szerveződésének, én úgy gondolom, hogy a motorjai lehetnek annak, hogy egy ilyen elkészüljön. De szerintem számunkra is fontos az, hogy lássuk, milyen írott és egyéb, akár internetes vagy egyéb médium jelenik most meg, ami valóban ezeket a célokat szolgálja.

Ezt követően kerülhet arra sor, ami egyébként egy médiastratégia kidolgozását jelentheti, ami szerintem közös ügy, azoknak a közös ügye, akik ma meghívott vendégeink, és itt ülnek együtt az asztalnál. Úgy hiszem, hogy ennek akár a mi bizottságunk is lehet egyfajta motorja, hiszen ebben még inkább lehetne azt a profiltisztítást végezni, ami a viszonylag finanszírozható körülmények között, de mégis egyesíti, egy eredőbe tereli azokat a célokat, ami - azt gondolom, nagyon világosan kiderült most, hogy - közös.

A harmadik kérdés a médiatisztás kérdése. Valóban a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumának volt arra törekvése, hogy a KMKF honlapján hozzon létre egy olyan médiatisztást, ahol megjelenhetnek ezek a határon túli médiumok a maguk tudósításaival. Erről csak azért beszélek, mert én úgy gondolom, hogy abban az egységesítési törekvésben, amit az MTI, MTVA, illetőleg a Rádió akár a műsorkészítésben is tett, lehet, hogy ezt is esetlegesen fel lehet használni arra, hogy valóban legyen egyfajta interakció, és ne csak egyirányú legyen a műsorszolgáltatás és -készítés. Ezért is szeretném mindannyiuknak és a munkatársaiknak is megköszönni azt a munkát, amit eddig is végeztek, és azt is, amit tenni fognak, hiszen közös érdekünk ez, és annak kifejezetten örülök - Belénassy Csaba vezérigazgató úrnak mondom -, hogy a tudósítói hálózatot bővíteni tudták, hiszen az ember többnyire csak arról értesül, hogy milyen ínséges idők vannak, és hol kell a nadrágszíjat meghúzni.

Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon fontos dolog, viszont ehhez kapcsolódna az első kérdésem is, hogy hol van az a hely, van-e olyan hely - nem biztos, hogy ez egy fizikai hely -, ahol egyáltalán a hazai közmédiák - és ebbe beleértem az MTI-t, az MTVA-t és valamennyiüket, ahol ez az egész koordináció történik a hazai médiaszolgáltatás területén, van-e ilyen, ahol ilyen történik, ami nyilvánvalóan tudósítói hálózat kihasználása, illetve

azokban a kérdésekben jelenik meg, hogy például mennyire támaszkodik az MTVA az MTI tudósítói hálózatára. Történik-e ebben valamiféle koordináció? - ez lenne az egyik kérdésem.

A másik pedig azzal is kapcsolatos, hogy több olyan levél és megkeresés érkezett hozzánk még az elmúlt időkben, mely a Duna Televízió elérhetőségével kapcsolatos, főleg Ausztráliából kaptunk ilyen leveleket. Mindannyian tudjuk, hogy az elmúlt esztendőben az egy nagyon nagy előrelépés volt, hogy egyáltalán a tengerentúlon elérhető lett a televízió. Én egy megnyugtató választ szeretnék kérni arra vonatkozóan, ami ennek a helyzetnek a távlatos, megnyugtató rendezését is jelenti.

Mi mást kívánhatnék önöknek, mint azt, hogy a finanszírozásban legyen mindig olyan kiegyensúlyozott a háttér önöknek, hogy mindaz, amit ezekben a kérdésekben elképzelnek, az megvalósítható legyen. Azt pedig kifejezetten üdvözlöm, hogyha valamennyi műsorban önmagában az a nemzeti érték és érdek megjelenik, amit például a Rádió részéről is hallottunk, hogy a műsoraik megjelenítésében ez immanens módon szerepel.

Végül azt szeretném önöktől kérni, hogy a Nemzeti összetartozás bizottsága munkáját is kísérjék figyelemmel, hiszen ugyanazokban a dolgokban szeretnénk az értékeket felmutatni, és hogyha lehet, tudósítsanak arról is, amit itt végzünk, hiszen pontosan ugyanazt a célt szolgálja, ami a nemzeti összetartozást jelenti.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Ehhez én is csatlakoznék, én is szóvá akartam tenni, hogy maradjunk kapcsolatban, és ugyanazzal a figyelemmel kísérjék a közmédia vezetői a bizottság munkáját, mint ahogyan mi szeretnénk az önök munkáját. Egyrészt az ülések témái lehetnek érdekesek, másrészt például az elmúlt évben háromszor tartotta a bizottság a határon túl a kihelyezett ülést, voltunk Beregszászon, Nagyszalontán és Lendván, most áprilisban pedig Topolyára készülünk. Azt gondolom, hogy önmagában ez is egy olyan híradás, ami korábban nem volt.

Szabó Vilmos képviselő úr jelentkezett.

SZABÓ VILMOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Vendégeink! Tisztelt Bizottság! Tisztelettel köszöntöm én is a jelenlévőket, és köszönöm szépen a tájékoztatást. Ahogy Belénessy Csaba vezérigazgató úr mondta, a jelenlévők közül sokak hitbéli elkötelezettsége az, amiről itt szó van, és ezt én személyesen is pontosan tudom hosszú évek óta, és remélem is, hogy ez még így is marad.

Úgy tekintem én is, hogy ez a mostani találkozásunk egy folyamattá válik majd, ahol rendszeresen tudunk találkozni, esetleg meg is hívnak az intézményükhöz, akár vezérigazgató úr vagy a további érintettek egy kihelyezett ülésre, ha ezzel önök is egyetértenek, hogy tapasztalatokat szerezzünk, vagy olyan határon túli látogatásra megyünk, amikor meglátogathatjuk a határon túli egyesületekhez tartozó intézményeket is, melynek gondolom, semmilyen akadálya nincs.

Elismerésemet szeretném kifejezni mindazoknak a munkájához, akikről önök most beszámoltak, mert ezek az aktuális helyzettől függetlenül nagyon fontosak, és magam ezt pontosan tudom értékelni, és helyén is tudom kezelni. Miközben persze nem fog meglepetést okozni önöknek, hogy egyáltalán nem gondolom, hogy elégedett lehetnék, és ellenzéki képviselőként pedig kifejezetten fájdalmasan és szomorúan élek meg dolgokat, az elmúlt másfél évben különösen; volt, amit előtte is nehezen és szomorúan éltem meg, de most különösen is ezt teszem.

Nyilvánvalóan nem okoz meglepetést számukra az sem, hogy úgy vélem, az a médiatörvény, amelyet mi nem szavaztunk meg, amelyről mi azt gondoljuk, és én magam is azt gondolom, hogy az aktuális politika oly mértékben rátelepedik - többek között itt most erről van szó - a médiára, amilyen csak egypártrendszerben, vagy ahhoz hasonló szituációban

jellemző. Ezért csak reménykedhetünk abban, hogy most például az Európa Tanács médiával foglalkozó, a magyar médiatörvénnyel foglalkozó további ajánlásait, amiket tettek, a kormányzat figyelembe veszi, és változtat ezen, és talán így az önök munkája is könnyebbé válik. Mint ahogyan nagyon fájdalmasan és szomorúan éltem meg azt a sok mindent, ami történt a határon túli média világában, vagy akárcsak azt, ami és ahogyan a Duna Televízióban történt. Minden elismerésem persze azért, amit tettek, és ami eredményként is felfogható, de egészében véve én ezt mégiscsak egy rombolásnak tudom felfogni.

A világ nem 2010-zel kezdődött, és nem is fog befejeződni azzal, amikor egy másik kormányt fog majd a választásokon a választópolgárok közössége megválasztani, és az sem lesz szerencsés, ha az az új kormány úgy gondolja, hogy a világ akkor kezdődik majd, amikor ők kormányra jutnak. Tehát nem 2010-ben kezdődött a világ sem a Duna Televízióban, sem máshol, és nyilván azt is tudom mondani, hogy miniszterelnök-helyettesek és államtitkárok is jönnek-mennek, a világ pedig marad, és az a jó, ha a folyamatosság és az építkezés megmarad. A legnagyobb problémám egészében a nemzetpolitikával az, hogy mintha itt is a világ csak 2010-ben kezdődött volna, pedig az építkezés egy nemzeti konszenzus alapján, a rendszerváltozást követően folyamatosan tartott, és voltak ennek közös pontjai, ezért különösen sajnálatos, hogy most ennek a szétverése történik.

Értelemszerűen vannak politikai elfogultságok, és eddig ezt nem tettem, de ha már ilyen bizottsági találkozóink van, akkor hadd mondjam itt Havasi Jánosnak, Belénessy Csabának és másoknak is, hogy külön fogok önökhöz fordulni, ha ilyen tapasztalok, mint most. A mostani március 15-i közvetítések során eljutottak hozzám olyan hírek - de meg fogom ezt önöknek írni -, ahol érződött a kormányzat elfogultsága a nekik tetsző politikai események közvetítése iránt, és a nekik nem tetszőnek pedig az elhallgatása, vagy manipulálása irányában. Jó lenne, hogyha ezek nem volnának, még ha ezért a politikai felelősséget nem is feltétlenül mindig önök viselik.

Klemm József és Ambrus Attila urak beszámolóját is köszönöm. Azt gondolom, hogy ez is elismerésre méltó, és jó lenne, ha a bizottság foglalkozna vele. Nagyon helyeslem, amit Csóti György mondott, hogy kapjuk meg, de szerintem mind a két beszámolót kapjuk meg, ne csak Klemm Józsefét. Azt a javaslatot, vagy azt az igényt, hogy a kormányzattal, az illetékesekkel ezekről a javaslatokról, amelyeket itt meghallgattunk, induljon el tárgyalás, ezt a bizottságunk kísérje figyelemmel, ha úgy tetszik, egy legközelebbi találkozón az érintett államtitkár asszonnyal vagy másokkal, miniszterelnök-helyettes úrral, vagy akár külön teremtsünk arra módot, hogy hallgassuk meg a bizottságban, ami ezen a téren történik. Azt hiszem, ez az, amiben mi tudunk segíteni, és tudjuk támogatni ezt a törekvést.

További jó munkát kívánunk önöknek! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Az előadások alatt mi már eldöntöttük, hogy a társelnök uraktól elkérjük a dolgozataikat, és természetesen arra kérem őket, hogy a bizottsági ülés után a bizottság titkárságán adják le.

Kérdezem, hogy van-e valakinek még kérdése, hozzászólási szándéka. Szili Katalin alelnök asszony!

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen.

Nekem két megjegyzésem lenne Szabó Vilmos képviselőtársam után. Tisztelt Vendégeink! Tisztelt Képviselőtársaim! Ki ne tudna kritikát megfogalmazni? Nyilvánvaló, hogy lehetne sorolni, mert mindannyian tudjuk, a szűkülő forrásoktól kezdve egészen a lehetséges megjelenési műsorsávokon keresztül, a szűkülő időkeretekről mindenki tudna kritikákat megfogalmazni. Nyilván, én azért sem szólok ilyesmiről, mert nem azoknak az uraknak szeretném adressálni, akik ma előadtak. Ez politikusoknak kell, hogy szóljon, hiszen

ők maguk végrehajtói annak a területnek, így, meg kell mondanom, azért is fejeztem ki a köszönetemet, mert önök nyilván azzal főznek, amijük van. Itt nem vitatkozni szeretnék Szabó Vilmos képviselőtársammal, mert azt hiszem, hogy a mi bizottságunk nevében nagyon jól benne van az összetartozás, és általában a bizottságban a kooperáció - azt hiszem -, elég jó. Korábban azt mondtam, nem szeretném megérni, hogy a nemzeti széthúzás bizottsággá kelljen átnevezni bizottságunkat, viszont ehhez hozzátartozik egy információ, amit szeretnék elmondani a közös tudásért önöknek is.

Az egy más lapra tartozik, ami a médiatörvény alapján az elmúlt egy esztendő lehetséges áttekintését jelentheti, pontosan ezért én magam két képviselőtársammal egy indítványt tettem a parlament asztalára, amelyben egy vizsgálóbizottság létrehozását kezdeményeztük azért, hogy áttekintsük, és tartsunk egy tükröt magunk elé, hogy valóban, azok a kritikák, amelyek megjelennek a médiatörvény végrehajtása kapcsán, ezek jogosak-e, vagy sem. Úgy gondolom, hogy ebben - részben az önök védelme érdekében is - tisztán kell látnunk. Viszont szeretném hozzátenni azt is, hogy ebben a bizottságban nekünk ma elsősorban azt kell vizsgálnunk, mit tehetünk azért, hogy megteremtsük annak lehetőségét, hogy valóban azoknak a nemzeti céloknak, ami a legszélesebb tájékoztatást jelenti - és ebbe beletartozik a kultúra, az oktatás és valamennyi olyan kérdés, amely a megmaradásunk záloga -, és én azt gondolom, hogy ma itt végül is az volt a cél, hogy erről egy közös képet kapjunk, önök pedig arról kapjanak képet, hogy a mi bizottságunk ebben támogató és segítőkész. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Én is szeretném azt elmondani a meghívott vendégeinknek, hogy a mi bizottságunkban talán a legkevésbé a pártpolitikai érdekek mentén vitatjuk meg a dolgokat, sokkal inkább az vezérel bennünket, hogy összmagyarság ügyében mit tudunk tenni, és így próbál a bizottság dolgozni, és általában konszenzussal is.

Kérdezem a meghívott előadókat, hogy ki kíván reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre.)*
Bocsánat, még Kőszegi képviselő úr jelentkezett.

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Igyekszem rövid lenni.

Köszönöm szépen a meghívott vendégeknek, hogy megtiszteltek minket, és ilyen tartalmas tájékoztatást kaptunk a munkájukról. Én először is azt szeretném mondani, a jelenlévők mindegyike számára azt hiszem, egyértelmű, hogy a mindenkori politikai kurzusban az a tevékenység, amit a média főszereplői végeznek, az egy igénynek, egy értékrendnek a szolgálata vagy kiszolgálása is bizonyos értelemben. Természetesen a saját egyéniségük megvalósítása is, de az, aki felvállal valamit, aki egy értékrend mellett vállal egy hivatást, egy megbízatást, egy szolgálatot, az valami mellett kiáll. Tehát én köszönöm szépen azt, hogy egyáltalán vállalják egy hivatást a támadások, a nemzetközi és a magyarországi politikai támadások ellenére vállalják ezt a nem könnyű feladatot.

Nemzetpolitikáról beszélünk itt, ebben a bizottságban, nemzeti összetartozásról, nemzeti együttműködésről, és ez média nélkül, nemzeti média nélkül elképzelhetetlen. Az egyik legnagyobb erő és legnagyobb eszköz ezen a területen tud megnyilvánulni és megmutatkozni, és azt hiszem, ez politikán felüli, de mégis a politikától elválaszthatatlan, mint ahogyan minden, különösen, hogyha az eredeti értelmét használjuk, hogy a közjó szolgálata, a közszolgálati médiumok, a média pedig a közjó szolgálatában áll, remélhetőleg mindenkor, bár a rendszerváltás óta ez nem volt mindig így.

Szabó Vilmos képviselő úr hozzászólását sajnos nem hallottam, ezért elnézést kérek tőle, de foszlányokat igen. Bár nem 2010-ben kezdődött az élet, de bizonyos értelemben a változások nagy része 2010-ben kezdődött el, aminek 1990-ben meg kellett volna már kezdődnie, viszont, ami 1990-2010. között zajlott, különösen a 2002-2010. közötti

időszakban, azért az nemcsak építkezés volt, különösen nem, ami a média szolgálatát jelentette. Tényleg én is azt szeretném, hogyha ez továbbra is a nemzeti együttműködés jegyében működő bizottság lenne, de azért, kedves Vilmos, mégiscsak annak a Gyurcsány-kormánynak az államtitkáraként tevékenykedtél, amelyik az ellen propagált, és az ellen használta ki minden média eszközt és erejét, amely arról szólt, hogy a határon túli magyarok kettős állampolgárságának a könnyítését ne valósítsuk meg. Klemm úr elmondta, hogy jó lenne, hogyha részt tudnánk venni egy-egy olyan eseményen, ahol az állampolgárság megszerzésének aktusa történik. Ebben a teremben alelnök úrral mi vagyunk ketten azok, akik nemcsak ott vagyunk, hanem polgármesterként előttünk tesz le az esküt, tehát mi megkönnyezzük, és ugyanúgy átérezzük, amit a nemzettársaink átéreznek akkor, amikor az állampolgárságot megkapják.

Tehát szerintem nemcsak építkezés történt folyamatosan, egy óriási változás állt be 2010-ben, és ez bizony ennek a kétharmados többségnek köszönhető, ennek a mostani kormányzati értékrendnek köszönhető, és az, amit a média főszereplői föl vállalnak, azért most itt mondjuk ki egymás között, hogy egy olyan nemzetközi hadjárat és támadások kellős közepében kell végezniük, ami mindenképpen elismerést érdemel. Én különösen azért mondok elismerést nem a politikai elvárások kiszolgálása, mert az valóban változik, lesz élet és volt élet miniszterek, államtitkárok előtt, után is, volt és lesz, hanem azért, mert most itt nemzetpolitikáról beszélünk. Ebben a bizottságban mi mindannyian elkötelezettjei vagyunk annak, hogy a nemzetegyesítés megtörténjen, a nemzeti együttműködés, a nemzeti összefogás a diaszpórában, a határon túl, mindenhol, ahol magyar ember él, és magyarnak érzi magát, vagy magyar kötődései vannak, ott találjuk meg a közös hangot, találjuk meg a közös kapcsolatot, és bárki, aki ezért tesz valamit, és különösen ebben a szerepben, mint a magyar média szereplői, ez elismerést érdemel.

Ma a világban sajnos nem azok vívják ki a dicséretet elsősorban, akik nemzeti érdekek mentén állnak ki, különösen, hogyha közép-európai, különösen, ha magyar teszi, nem ez a jellemző. Az az ember, aki ma, 2012-ben médiaszereplőként ezt felvállalja, és ezért tesz, vállalja azt is, hogy lebegtetik felette a kardot, hogy jön majd egy más időszak, aztán majd meglátjuk, ez mindenképpen elismerést érdemel. Hogy egyébként a napi tudósításokban mi történik, ebbe nem kívánok belefolyni, sem a március 15-ével kapcsolatos tudósításokba és egyebekbe, én egyben vagyok elkötelezett mindenekfelett és mindenek mellett, hogy a nemzeti együttműködés jegyében a nemzeti összetartozást minél többen erősítsük. Egy biztos, egy nemzeti elkötelezettségű magyar média nélkül ez elképzelhetetlen. Ez modern világunkban elképzelhetetlen, és egy rendkívül erős eszköz is, amit mindenképpen meg kell ragadnunk, és azt hiszem, hogy ennek érdekében a bizottságon belül is, és minden politikai páston ezt mindenféleképpen félre kell tenni, és arra kínosan ügyelnünk kell, hogy ne ostorozzuk, értelmetlenül vagy feleslegesen ne bántsuk a média szereplőit, különösen azokat, akik a nemzeti együttműködést, a nemzeti összetartozásért dolgoznak.

Köszönöm szépen az eddigi helytállásukat, az eddigi munkájukat, és azt kívánom, hogy a lelkiismerete vezérelje önöket, és azt kívánom, sok olyan munkatársuk legyen, akik nem politikát és politikusokat akarnak kiszolgálni, hanem a nemzet ügyét akarják szolgálni, mert akkor biztos, hogy a lelkiismeretük, a lelki világuk, a lelki harmóniájuk is a helyén lesz. Kívánom, hogy ez így legyen, és ennek megfelelően éljék mindennapi boldog életüket. Én köszönöm szépen, nagyon sok sikert kívánok és sok örömet a munkájukhoz!

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Belénessy Csaba vezérigazgató úrnak adnék most lehetőséget, ha kíván szólni, mert jelezte, hogy 4 óraker szeretne elmenni, és utána Szabó Vilmos képviselő úrnak.

Válaszadás, reagálás

Belénessy Csaba vezérigazgató reagálása

BELÉNESSY CSABA vezérigazgató (MTI Nonprofit Zrt.): Köszönöm szépen.

Először is szeretném megígérni, hogy figyelemmel kísérjük a bizottság munkáját, ott leszünk mindenhol, akár itt, akár a határon túl fognak ülésezni, mint ahogyan most is itt voltak az embereink. Egyébként pedig szeretnék élni a gyengéd ösztökéléssel, és szeretném a bizottságot meghívni a Magyar Távirati Irodába egy kihelyezett ülésre, ahol a Magyar Távirati Iroda hírmunkájával megismerkedhetne a bizottság. A technikai részleteket majd később egyeztetjük.

Szabó Vilmostól azt kérem, írja le nekem, hogy milyen problémákat észlelt. Mi sem 2010-ben kezdtük az építkezést, 40 éve vagyok újságíró, láttam már sok államtitkárt, sok minisztert, de megtanultam őket becsülni, és megtanultam, hogyan kell jó kapcsolatot építeni velük. Persze, most azt gondolom, hogy új lehetőségeink nyílnak. Mindig azt hittem, mindig azt gondolom, és nagyon remélem, hogy az a trend, ami megindult most, az folytatódni fog hosszú-hosszú éveken, kormányokon keresztül, messze túlmutatva azon, hogy mi meddig leszünk itt funkcióban, legalábbis én magam. Szeretnék mindenkinek a szolgálatára lenni, a nemzet szolgálatára, hiszen a közszolgálat csak ezt jelentheti.

Ami pedig a tudósítói hálózatot illeti, igen, az alap hálózata az alapja a magyar közszolgálat hírvilágának. Az MTVA anyagi segítségének, támogatásának köszönhetően tudtunk új tudósítói posztokat nyitni, és ezt várjuk a továbbiakban is az alaptól. Ugyanakkor azt gondoljuk, és nem tagadom, ebben van egy kis szakmai vita köztünk, hogy a mi munkatársaink jelentős része MTVA-alkalmazott, és ez így is van rendjén, ilyen új fölállása a közszolgálatnak, de a tudósítói hálózatot szeretnénk kézben tartani munkajogilag is, hiszen nagyon nehéz kézben tartani valakinek a munkáját, vagy kontrollálni, hogyha valahol 500-2000 kilométerre ül, és mire eldöntjük, hogy ki a munkáltatója, ki fog neki dirigálni, addigra lenyugszik a nap; vagy sosem fog fölkelni, inkább azt mondanám. Tehát ezt én így gondolom, de itt egy szakmai vitáról van szó, a különböző elképzelésekről, de még egyszer mondom, az alap támogatása nélkül nem tudnánk bővíteni a hálózatunkat, ezért ezt köszönjük, és kérjük a továbbiakban is.

Köszönöm az elismeréseket kollégáim nevében is, kitűnő emberekkel dolgozom együtt, és tulajdonképpen mások munkája alapján fogadjuk a dicsőséget, visszük haza a babérokat, mert nagyon sok kiváló ember van, aki ezen a területen dolgozik, és ahogy mondtam az elején, elkötelezetten, és ha mondhatok egy romantikus szót, hazafias elkötelezettséggel; azt hiszem, ebben a bizottságban, de máshol is lehet használni ezt a kifejezést.

Köszönöm a segítséget, hogy most ellóghatok, de van egy másik programom, és majd egyeztetünk a meghívást illetően. Visszontlátásra!

ELNÖK: Köszönjük szépen vezérigazgató úr tájékoztatását. Élni fogunk majd a lehetőségekkel, hogy vendégeik lehessünk.

Szabó Vilmos képviselő úr!

SZABÓ VILMOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr.

Miután itt megszólítottam, ezért kívánok szólni. Köszönöm szépen a vezérigazgató úrnak, hogy az enyhe ösztökélés nyomán meghívását megtette.

Szeretném azt elmondani Szili Katalinnak és másnak is, hogy én nem úgy fogom fel ezt a bizottságot, hogy itt mindenkinek egy véleményen kell lennie. Az, hogy konszenzusképzés van, ez nem azt jelenti, hogy van egy vélemény, és mindenkinek azt kell vallania. Elnézést kérek, de ha ezt gondolják a hölgyek és urak, akkor felesleges itt ülnünk, ezért aztán, ha valaki vitát és más véleményt mond, az megbontja a nemzeti egységet? Hölgyeim és uraim, akkor ez nem ér egy fabatkát sem.

A vita arról szól, hogy vannak más vélemények, és az, hogy önöknek most kormányon ez a véleményük, de egészen más volt a véleményük, amikor ellenzékben voltak, és nemcsak nemzetpolitikában, hanem mindenben. Nem akartak tandíjat, van tandíj, nem akartak kórházat bezárni, bezárnak, nem akartak vasutat bezárni, be fognak zárni és így tovább. Ne haragudjanak, azért ez nem ilyen világ! Beszélünk kell egymással, és úgy kell a konszenzust kialakítani. Épp az a probléma, hogy önök senkit nem kérdeznek meg, hanem azt gondolják, hogy az a nemzeti konszenzus, amit önök akarnak. Így nem lehet a nemzetpolitikában sem konszenzust kialakítani. Ezért én azt gondolom, hogy ebben a bizottságban is, mint egyébként minden más bizottságban el kell mondani a véleményeket. Az egy más dolog, hogy természetesen arra törekszünk, és mindenki nyitott legyen arra, hogy ezt megvalósítsa, és lehetséges, hogy ebben a bizottságban könnyebb, vagy akár a külügyi bizottságban is sok esetben is könnyebb, mint más bizottságokban.

Hogy lehet-e kritizálni? Miért ne lehetne kritizálni a média munkatársait, ha itt vannak. Ők is kritizálhatnak minket, politikusokat, meg is teszik, de tegyék is meg. Miért ne mondhatnánk mi kritikát, ha azt gondoljuk? Én eddig is tettem, akkor is, amikor államtitkár voltam, akkor is teszem, amikor képviselő vagyok, és akkor is teszem majd, ha nem leszek képviselő. Azt hiszem, hogy ettől egyébként az én hozzáállásom a nemzeti ügghöz, vagy az én magyarságom, patriotizmusom nem vonható kétségbe, mint ahogyan nem gondolom, hogy nemzeti hadjáratok vannak, vagy nemzetközi hadjáratok vannak Magyarországon ellen.

Van a magyar kormánynek egy politikája, amelyet kritizálnak, és nem átkozódnunk kellene, és bezárni a kapukat, hanem meg kellene nézni, mert lehet, hogy igazuk van, és nem menni bele buta dolgokba, hogy vezércikkeket rendelünk meg nagy nemzetközi újságok levelező rovatában, ahol nagykövetek Nobel-díjas közgazdászokkal elég szerencsétlenül vitatkoznak. Jól láthatóan csak tovább járatják le az országot, hogy nagyköveteket kényszerítenek olyan helyzetbe, amikor olyanokat kell megtenniük, amivel szinte lejáratják az országot, és így tovább, de nem sorolom. Ez nem annak a kérdése, hogy kap-e a média megfelelő vitaalapot, vitaanyagot, hanem úgy kell kormányozni, hogy ez a vita kevesebb legyen.

2004-re visszatérve, mert ez örök vita marad még nagyon sokáig. Talán ebben a bizottságban még nem mondtam el, de ha elmondtam, akkor megismétlem, mert Kőszegi Zoltán ezt most újra kiprovokálta belőlem. Azt hiszem, ő már hallotta tőlem, most hangosabban mondom, hogy hallja, nem tudtam, hogy nem hallatszik-e át, de én itt a mikrofonban úgy hallom, hogy hangos, amit mondok. A magyar politikai elitnek kell lelkiismeretvizsgálatot tartania a népszavazás miatt, és itt is elmondom, a népszavazást a Magyarok Világszövetsége kezdeményezte, és a Fidesz választási kampánytémát csinált belőle. Orbán Viktor a XI. kerületben, Órmezőn az Európai parlamenti választáson bejelentette, hogy beállnak, és odaállnak az aláírásgyűjtés mögé, és összegyűjtötték az aláírást. Innentől kezdve mindenkinek, az anyaországi politikai életnek ebben szerepe van, van természetesen a szocialista pártnak, nekem is meg Gyurcsány Ferencnek is, mint ahogyan van Orbán Viktornak meg Németh Zsoltnak, és mindenkinek, aki akkor ott volt.

Amíg ezt nem beszéli ki egymással a magyar politikai elit, addig dobálja egymásra a sarat, és eléggé szerencsétlenül folyik ez a vita. Kövér Lászlóval keveredtem vitába nyilvánosan is, ezért itt is nyugodtan elmondhatom, amikor ő elmondta azt a gondolatot, hogy valóban, az elmúlt 20-22 év nemzetpolitikáját kellene mérlegre tenni, és meg kellene nézni, hogy kinek, mi a felelőssége, ami nyilvánvalóan eltérő, pozitív és negatív, és akkor lehet biztosan jól tovább építeni a nemzetpolitikát. Nyilván, most másképpen gondoljuk, ezt később visszautasította, hogy én hogy merem őt, de merem, miért ne, ő nem házelnök volt, hanem csak ő vezette azt az ülést, ahol én is ott voltam. Azt gondolom, ez így van, le kellene ülni, egymás szemébe kellene nézni, és el kellene mondani pontosan, nem letagadni, nem a másokra kenni, hanem felvállalni, és akkor onnantól kezdve lehet továbbmenni. Ez a

véleményem, én ezért tudok egészen nyugodtan a te szemedbe is nézni, Zoli, meg másokéba is.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Azt hiszem, most nem tudunk mindent kibeszélni és megvitatni, ezért én azt javaslom, hogy térjünk vissza a napirendi pontra, és Havasi Jánosnak adom meg a szót a válaszokra, illetve reagálásokra.

HAVASI JÁNOS kabinetvezető-helyettes (MTVA): Köszönöm szépen.

Nem szeretném, ha miattam bárkiben is benne maradna a mondanivaló, de fölhasználva ezt az őszinte légkört, cserébe én is őszinteségi rohamban hadd mondjam azt, hogy elevenembe talált, amit Szili Katalin elnök asszony a koordinációval kapcsolatban kérdezett, mert éppen ma délelőtt, amikor készültem erre a megjelenésre, külön kértem egy lehetőséget Szabó László Zsolt vezérigazgató-helyettestől, hogy ülünk le, és beszéljük át még egyszer, hogy hol is tartunk mi ezekben az ügyekben. Éppen akkor vetődött fel ez, hogy hova tartozik a tudósítói hálózat. Látszólag ez egy szűk szakmai kérdés, de Kányádi Sándor kollégám, és mindenki, aki effektíve műsorszerkesztéssel foglalkozik, az tudja, egyáltalán nem mellékes.

Ahogy Belénessy Csaba is utalt rá, sajnos ezen a területen van egy élénk vita az MTVA és az MTI között, ami azt kell mondanom, hogy magából a törvényből adódik. Mondhatnám egy olcsó poénnal, hogy a házasság az az intézmény, amely azért jött létre, hogy olyan problémákat rendezzen, amik a házasság nélkül nem jöttek volna létre. Az MTVA is egy olyan intézmény, amely azért van, hogy olyan problémákat rendezzen, ami nélküle nem jött volna létre, tudniillik az integráció megvalósult az intézmények között, de tematikailag éppen egy szeparáció történt.

Azáltal, hogy 9 főszerkesztő van, elvált - legalábbis az MTVA-n belül - a kulturális irányítás, a határon túli irányítás, a nemzetiségi stb., stb., miközben tudjuk jól, hogy a tudósítói hálózat lényegében egy-egy emberből vagy egy kis irodából áll. Tehát teljesen jogos az, amit elnök asszony fölvetett, hogy hol van ennek a koordinációs központja, mert ha azt mondanánk, hogy a határon túli főszerkesztőnél, akkor a kulturális főszerkesztő meg az MTI, meg a sportfőszerkesztő jogosan sértve érezné magát, hogy miért kell neki kvázi kuncsorogni a határon túli főszerkesztőnél ahhoz, hogy mondjuk, egy kolozsvári sporttudósítást kérjen, vagy valami mást.

Ugyanakkor, ha lemeztelenítjük ezt a hírtudósításokra, az MTI-re, akkor a tematikus szerkesztőségek is jogosan kérdezik, hogy miért kell nekik az MTVA által fizetett embernél az MTI-től, egy teljesen más részvénytársaságtól engedélyt vagy koordinációt kérni arra, hogy az ő emberüket, vagy kvázi a közös embert erre-arra alkalmazzák. Tehát ez egy napi, élő probléma. Most azon dolgozik a ház is, hogy az MTVA-n belül egy olyan központi koordinációs személy, iroda vagy valami legyen, ami ezeket a problémákat orvosolni tudja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Most Kőszegi Zoltán képviselő úr következik.

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr.

Nem szeretném a vitát gerjeszteni, de két dologra mindenképpen reagálnék. Valóban ki kellene beszélnünk, akár ebben a bizottságban is, hogy mondjuk az elmúlt 20 évben melyik kormányzat alatt ki, mit tett, vagy mit nem tett a nemzeti egység megteremtéséért, vagy annak éppen a szétveréséért, és a közelmúlt politikai eseményei közül Göncz Kinga és csapatának a tevékenységét mindenképpen kiemelném a mai bizottsági ülésen. Elhangzott, éppen Havasi

János említette, hogy a Németországban élő magyarok egyre inkább érzik úgy, hogy a német sajtóban meg kell nyilvánulniuk, és meg kell védeni a magyarokat, a magyarságot, mert ők a saját személyes életükben is tapasztalják - ha jól idézem - azt, hogy támadások érik, vagy legalábbis erős kritikák, bírálatok érik őket. Tehát nem a magyar kormányt, tisztelt Szabó Vilmos képviselőtársam, nem a magyar kormányt érik támadások, amiről önök állandóan beszélnek, hogy a magyar kormány kritikájáról van szó a nemzetközi sajtóban, az Európa Parlamentben és máshol. Göncz Kinga és társai, az ön politikustársai nem a magyar kormányt bírálják, pocskondiázzák, és ássák alá a megítélését vagy a presztízsét, hanem az egész magyarságét, nemcsak a határon belül az itt élő magyarokét, hanem minden magyarét, a magyarok megítélését a világban. Sajnos ez így van, és ez nagyon-nagyon szomorú dolog, tehát erre mindenképpen reagálok, és nagyon fontos, hogy a jegyzőkönyvben benne legyen. De én állok elébe, valóban értékeljük ki, hogyha ön ennyire a szemünkbe akar nézni, örülök neki, ez már egy bátor tett, és legalább eljutnak odáig, hogy legalább a szemünkbe mernek nézni, és vállalják azt, amit tettek, illetve amit nem tettek.

Egyébként óriási történelmi esélye volt az ön miniszterelnökének, hogy nemzetegyesítő miniszterként kerüljön be a magyar történelembe, ehelyett nemzetszétszakító miniszterelnökként vonult be nagyon sok más szégyenletes tette mellette, de ez az egyik legbrutálisabb és legaljasabb. Emellett még ebben a bizottságban szeretném elmondani, és emlékeztetni mindenkit, hogy Gyurcsány miniszterelnök éppen a határon túli, a székelyudvarhelyi embereket használta fel arra, hogy bagóért, éhbérért velük nyomtassa ki azt a sajtóanyagot, amivel éppen az ellen szólalt fel, azt próbálta propagálni, hogy miért nem kell Magyarországon a magyaroknak a népszavazáson igennel szavazni. Ez az egyik legaljasabb dolog volt, ez olyan, mint amikor valaki a saját családtagját egy másik családtagjával hátba szúrhatja, ez körülbelül egy ilyen történet volt. Ezek után szerintem nincs miről beszélni, de én továbbra is nyitott vagyok, és ezek ellenére azt mondom, hogy van miről beszélni, igen, kerüljenek be a jegyzőkönyvekbe. *(Szabó Vilmos: Akkor mégis van miről beszélni. - Zúgolódás.)*

ELNÖK: Elnézést kérek! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt most ezt a vitát berekesztem, és kérem, térjünk vissza a napirendi pontunkhoz, a Duna Worldhöz voltak még kérdések, úgyhogy intendáns urat kérem válaszadásra.

DARU GÁBOR intendáns (Duna World): Szili Katalin elnök asszony kérdésére válaszolnék először. Azok a sugárzási térképek, amelyeket az előadásban lehetett látni, azok érvényes térképek, tehát valóban a Duna World Észak-Amerikában, Dél-Amerikában, a Közel-Keleten, Európában és Ausztráliában is fogható, azonban a tavalyi év során kétszer is műholdváltás történt, ami nagyon kellemetlenül érintette a tengerentúli magyarokat. Tudjuk, hogy az ő körükben nagyon nagy az idősebb korosztály aránya, és valószínűleg nem tudta mindenki áthangolni a műholdat, illetve az is valószínű, hogy a kihívott ausztrál vagy amerikai segéderők, az ottani technikusok nem biztos, hogy ebben tudtak nekik segíteni.

Mi annak idején a műholdváltást mindenféle fórumon hirdettük, a televízió képernyőin is már a műholdváltás előtt jóval, napokkal előtte megjelent egy szöveges tájékoztató, és különböző műsorokban is nagyon sokat beszéltünk erről. A gond az, hogy nem tudjuk őket máshogy elérni, csak a televízió képernyőjén keresztül, de a sugárzás ugyanúgy történik a világnak ezeken a részein.

Csóti György képviselő kérdésére a feliratos műsorokkal kapcsolatban: a köztvé csatornái közül most a Duna Worldön a legnagyobb a feliratos műsorok aránya, azonban ezt szeretnénk bővíteni pontosan ebből a célból, hogy a 2., 3., 4. generációs magyarok is megismerkedhessenek a magyar kultúrával. Szeretnénk gyermekműsorokat, rajzfilmeket is feliratos formában eljuttatni a közönséghez, a híradós műsorok feliratozásának előkészülete

már megtörtént, illetve a magazinműsorok, amelyeket az archívumból veszünk elő, azoknak egy jelentős része már feliratos. Említettem korábban az élő adásban a flash news-ok műsorfolyamba való emelését, ezek is alapvetően angol nyelvű kis rövid hírösszeállítások lesznek majd.

Szabó Vilmos említette, hogy a Duna Tévében rombolás történt az előző évben. Részben egyetértek ezzel, valóban rombolás történt a Duna Tévében, de nem az előző évben, hanem a korábbi években. A sajtó a tavalyi év során elég sokszor attól volt hangos, hogy a korábbi elnökhöz kapcsolódó ügyek felgöngyölítése, nyomozása kezdődött meg. Azt gondolom, hogy a tavalyi év már az építkezés éve volt, és a Duna Tévén a növekvő nézettségi arány a Duna 1 csatornán, és a Duna 2 és a Duna World csatorna beindítása, én azt gondolom, mindannyiunk közös sikere. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Havasi János úr kért szót, parancsoljon!

HAVASI JÁNOS kabinetvezető-helyettes (MTVA): Elnézést kérek, csak azért, mert egy nagyon fontos területről azt hiszem, egyikünk sem beszélt, ezért ezúton is szeretném a tisztelt bizottságot és a jelenlévőket kérni, hogy propagálják, hogy a közmédia vállalja mindazoknak a fiataloknak és nem fiataloknak továbbképzését a határon túl, akik kedvet vagy tehetséget éreznek arra, hogy a közmédia tudósítói legyenek. Itt most beszéltünk egy profi hálózatról, de arról nem beszéltünk, hogy ez a hálózat, ha nem is öregedőben, de mindenképpen továbbképzésre és képzésre szorul. Mi erre a budapesti székhelyünkön, vagy akár kitelepülve a szórványvidékre is, hajlandók vagyunk, ha 2-3 ember összejön. Én magam Németországban és nyugati országokban próbáltam ezt már kezdeményezni, de a Kárpát-medencei szórványvidéken is kellene, ahol vannak sajnos fehér foltjaink, nagyon szívesen vállalunk továbbképzéseket. Tehát, ha vannak ilyen ismerőseik, jártukban-keltükben a világon, ha össze tudjuk gyűjteni őket, szívesen kiképezzük őket tudósítónak.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Kérdezem a tisztelt meghívott előadóinkat, hogy kíván-e még valaki az elhangzottakra reagálni. *(Nincs jelentkező.)* Nem.

Nagyon szépen köszönöm a bizottság nevében a megjelenésüket, a tartalmas, széles körű tájékoztatásukat. Azt gondolom, kiderült a mai ülésünkön is, hogy bizonyos szempontból közös célokért küzdünk, dolgozunk, ezért én azt kérem, hogy legyünk kapcsolatban, és erősítsük egymást ebben a munkában, mert azt szeretnénk mindannyian, ha még többet tudnánk tenni a nemzetpolitikánkért. Köszönöm szépen még egyszer.

Egyebek

Az egyebek napirendi pont következik, de nekem nincs bejelentésem. Van-e valakinek? *(Nincs jelentkező.)*

Köszönöm szépen a bizottsági tagok megjelenését és munkáját. Mindenkinek jó erőt, egészséget kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 21 perc)

Dr. Kovács Ferenc
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika